Łuck, dnia 30 września 1929 r.

WOŁYŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 12.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

138.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 14 września 1929 r. Nr. 6348/Adm.

w sprawie ustalenia na rok 1929 stawek wynagrodzenia za dostarczone wojsku środki przewozowe.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883)—zarządzam co następuje:

Ustala się na rok 1929 następujące stawki wynagrodzenia za dostarczone wojsku na obszarze Województwa Wołyńskiego środki przewozowe:

1. Za furmankę osobową jednokonną za 1 klm. i 100 klg. bagażu . 25 gr.
2. Za furmankę osobową parokonną za 1 klm. i 100 klg. bagażu . 35 gr.
3. Za podwodę ciężarową za 1 klm. 28 gr.
4. Za przewóz na parostatku ładunku 100 klg. za 1 klm. . . 5 gr.
5. Za przewóz na barce ładunku 100 klg. za 1 klm. . . 2 gr.
6. Za przewóz na holowniku ładunku 100 klg. za 1 klm. . . 3 gr.
7. Za przewóz 1 osoby na parostatku za 1 klm. . . . . 10 gr.

Na promach przewozowych, kursujących pomiędzy brzegami:

1. Za przewóz furmanki 1-konnej z ładunkiem . . . . 25 gr.
2. Za przewóz furmanki 1-konnej bez ładunku . . . . 15 gr.
3. Za przewóz furmanki 2-konnej z ładunkiem . . . . 40 gr.
4. Za przewóz furmanki 2-konnej bez ładunku . . . . 25 gr.
5. Za przewóz bydła lub koni za jedną sztukę . . . 10 gr.
6. Za przewóz jednej osoby . . 5 gr.
7. Za przewóz zbiorowy od osoby po 2 gr.

Wojewoda
w z. (—) **Śleszyński**
Wice-Wojewoda.

139.

OKÓLNIK Nr. 20

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 7 września 1929 r. L. 5512/Pr.

w sprawie korespondowania z konsulatami w Z. S. R. R.

Do
Wszystkich Panów Starostów Powiatowych
Wojew. Wołyńskiego.

Konsulat Generalny R. P. w Charkowie zawiadomił mnie, że w związku z nowemi przepisami o ruchu cudzoziemców na terenie R. P. (Dz. Urz. R. P. Nr. 5/29 poz. 49) i wejściem w życie bezpośredniego korespondowania pomiędzy wspomnianym Konsulatem Generalnym, a władzami administracyjnemi R. P. I i II instancji, jak dowodzi już kilkumiesięczna praktyka, zachodzą stale wypadki niewłaściwego, co do kompetencji terytorjalnej Konsulatów R. P. w Z. S. R. R. kierowani korespondencji do Konsulatu Generalnego R. P. w Charkowie.

Wspomniane wadliwe kierowanie korespondencji wywołuje szereg zbędnych zupełnie manipulacji kancelaryjnych i wpływa na przewlekanie załatwienia tych spraw.

Z uwagi na to wyjaśniam, że terytorjum Ukraińskiej Socjal. Radzieckiej Republiki jest podzielon pomiędzy Konsulatem Generalnym R. P. w Charkowie, a konsulatem R. P. w Kijowie w sposób podany w załączniku. Przed skierowaniem zatem pisma należy zbadać przy pomocy załączonego wykazu, którego Konsulatu sprawa terytorjalnie dotyczy.

Wojewoda
w z. (—) **Śleszyński**.
Wice-Wojewoda

1 zał.

Podział terytorjalny Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Rad. (U.S.R.R.) na 2 okręgi konsularne polskie.

Brzmienie nazw okręgów administracyjnych U. S. R. R. na pierwszem miejscu ukraińskie, na drugiem miejscu—rosyjskie, względnie polskie.

A. *Okręg konsularny Charkowski* stanowią okręgi administracyjne USRR:

1) Putywel—Putiwl,
2) Romen—Romny,
3) Łubni—Łubny,
4) Kremenczuk—Kremieńczug,
5) Krywyj Rih—Kriwoj Rog,
6) Melitopil—Mielitopol,
7) Sumy—Sumy,
8) Połtawa—Połtawa,
9) Dnipropetrowśk—Dniepropietrowsk, b. Jekaterynosław,
10) Zaporiżżja—Zaporożje, b. Nowo-Aleksandrowsk,
11) Charkiw—Charkow,
12) Pawłohrad—Pawłograd
13) Mariupil—Marjupol,
14) Kupjanka—Kupjańsk,
15) Izium—Izium,
16) Artemiwśk—Artemowsk, b. Bachmut,
17) Stalin—Stalin, b. Józówka,
18) Starobilsk— Starobielsk,
19) Ługańsk—Ługansk.

B. *Okręg konsularny Kijowski* stanowią okręgi administracyjne USRR:

1) Głuchiw—Głuchow,
2) Konotip—Konotop,
3) Pryłuka—Pryłuki,
4) Czerkasy—Czerkasy,
5) Zinowjiśk—Zinowjewsk, b. Jelisawietgrad,
6) Mykołaiw—Nikołajew,
7) Cherson—Cherson,
8) Czernihiw—Czernigow,
9) Niżeń—Nieżyn,
10) Kyjiw—Kijew,
11) Humań—Umań,
12) Perszomajsk—Perszptrawieńsk—Pierwomajsk, b. Olwipol,

13) Odesa—Odesa,
14) Korosteń—Korosteń,
15) Żytomyr—Żitomir—Żytomierz,
16) Winnycia—Winnica,
17) Tulczyn—Tulczyn,
18) Berdyczjw—Bierdiczew—Bierdyczów,
19) Mohyliw—Mogilow Podolsk, Mohylów Podolski,
20) Szepetiwka—Szepetowka,
21) Proskuriw—Proskurow, Płoskirów,
22) Kumjaneć, Kamieniec Podolski,
23) Biła Cerkwa—Biełaja Cerkow, Biała Cerkiew, oraz
24) Tyraspil—Tyraspol, Autonomiczna Mołdawska Radziecka Republika (A. M. R.R.).

Terytorjum Autonomicznej Krymskiej Radzieckiej Republiki jak również cała R.S.F.S.R oprócz okręgu Konsulatu R. P. w Leningradzie należy kompetencyjnie do wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Moskwie. Rostow n/D i Taganróg należą do Północno-Kaukazkiego Kraju R.S.F.S.R.

140.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

w sprawie powiatu szczuczyńskiego.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 307—utworzony został w województwie nowogródzkiem powiat szczuczyński z siedzibą władz powiatowych w Szczuczynie.

Utworzenie tego powiatu stało się powodem nieporozumień przy kierowaniu przez urzędy pocztowe korespondencji urzędowej—z uwagi na istnienie powiatu tejże nazwy w województwie białostockiem, aczkolwiek z siedzibą władz powiatowych w Grajewie.

Niejednokrotnie zdarza się, że starostwo powiatowe w Grajewie otrzymuje pakiety urzędowe przynależne do starostwa powiatowego w Szczuczynie w województwie nowogródzkiem.

Ponieważ okoliczność ta powoduje otwieranie mylnie skierowanych pakietów przez niewłaściwy Urząd, zbyteczną następnie korespondencję i otrzymywania przesyłek przez Urząd właściwy w terminie spóźnionym — przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrzych okólnikiem Nr. 170 z dnia 13 sierpnia 1929 r. Nr. O.L. 1794/8 zarządziło by korespondencja urzędowa przeznaczona dla urzędów—w Szczuczynie w województwie białostockiem z siedzibą władz powiatowych w Grajewie, była adresowana wprost do Grajewa, bez dodatku wskazującego na powiat szczuczyński.

Wojewoda
(--) w z. **Śleszyński**
Wice-Wojewoda.

141.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 30 września 1929 r.

o otrzymaniu przez Leopolda Paszkowskiego tytułu oraz prawa wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

W myśl § 13 rozp. M.R.P. wydanego w porozumieniu z M.R.R. o mierniczych przysięgłych z 28.VI.1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 412) p. Leopold Paszkowski zamieszkały w Łucku przy ul. Ogrodowej w domu Nr. 4 dekretem z 24.V r.b. L. R.P.-I-Os-6501/29 otrzymał tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego i w dniu 27.V b. r. złożył przepisaną prysięgę.

Wojewoda
w z. (—) **Śleszyński**
Wice-Wojewoda.

142.

OBWIESZCZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 24.IX 1929 L: 6546 Adm.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Robót Publicznych ogłaszam treść pisma P. Ministra Robót Publicznych z dnia 11.IX 1929 L. dz. VIII-2794 Od. wystosowanego do Państwowego Banku Rolnego w Warszawie w sprawie przedłużenia terminu płatności pożyczek na akcję odbudowy do dnia 1.XII 1930 roku.

„Za zgodą Ministerstwa Skarbu wyrażoną w piśmie z dnia 22.VIII 1929 r. Nr. D. III-1634 4 — Ministerstwo Robót Publicznych prolonguje do dnia 1 grudnia 1930 r. termin spłaty pierwszej raty tych pożyczek, udzielonych z funduszu odbudowy co do których wnioski o umorzenie (ponad 50% względnie 70% zostały już skierowane lub mają być skierowane z Urzędów Wojewódzkich do Ministerstwa Robót Publicznych i dla których termin płatności przypadał na 1 grudnia 1927 r., 1928 r. i 1929 r. oraz, podług reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 12.IV 1929 roku L. VIII-1227/29, na 1.X 1929 r.

Powyższa prolongata obejmuje również i te pożyczki, co do których umorzenia kompetencja należy do Urzędów Wojewódzkich (do 50% względnie 70%), a które nie zostały dotychczas rozpatrzone w Wojewódzkich Komisjach.

Z powodu niniejszego zarządzenia nie należy doliczać ani odsetek karnych ani kar za zwłokę za czas objęty prolongatą spłaty danych pożyczek.

Terminy płatności następnych rocznych rat odnośnych pożyczek należy obliczać od dnia nowo ustanowionego terminu płatności I raty t. j. od 1 grudnia 1930 r.

Ministerstwo Robót Publicznych rownocześnie poleca Urzędom Wojewódzkim terminowe nadsyłanie do Państwowego Banku Rolnego wykazów odnośnych pożyczek, na które wnioski o umorzenie już zostały lub mają być skierowane do Ministerstwa Robót Publicznych oraz wykazów dłużników ubiegających się o umorzenie swych pożyczek, które nie zostały jeszcze rozpatrzone w Komisjach Wojewódzkich i których płatność przypada w terminach podległych wyżej oznaczonej prolongacie“.

Warszawa, dn. 11 września 1929 r.

Za Wojewodę
(—) **M. Gołębiowski**
Naczelnik Wydziału Adm.

143.

ZATWIERDZENIE STATUTU

Spółki Wodnej dla Meljoracji Gruntów w Lachowie i Podczapkach pow. Zdołbunowskiego.

STAROSTA POWIATOWY
L. dz. 729.

Na podstawie art. 222 Ustawy Wodnej dn. 19.IX 1922 roku (D. U. R. P. Nr. 62 poz. 574 ex 1928 r.) zatwierdzam Statut Spółki Wodnej w Lachowie, gm. Nowomalin, pod nazwą „Spółka Meljoracyjna Lachów-Podczapki".

Wymieniona Spółka została wciągnięta do Księgi Wodnej pod Lp. 3 Tom I str. 5.

Zdołbunów, dnia 6 września 1929 r.

Starosta Powiatowy
(—) Wł. Wiewiórowski.

STATUT

Art. 1. Nazwa Spółki „Spółka Meljoracyjna Lachów-Podczapki".

Siedzibą Spółki jest w. Lachów gm. Nowomalin pow. Zdołbunowski.

Art. 2. Celem spółki jest: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektu sporządzonego w tym celu przez Związek Meljoracyjny Sejmików Ziem Wschodnich w Brześciu n/Bugiem i zatwierdzonego przez władzę nadzorczą oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Projekt zawiera:

1. Szczegółowy plan techniczny.
2. Sprawozdanie objaśniające.
3. Przybliżony kosztorys przedsięwzięcia.
4. Wykaz gruntów włączonych do spółki z wymienieniem ich właścicieli.

Władzy nadzorczej przysługuje prawo wprowadzenia zmian w projekcie.

Art. 3. Członkami spółki są właściciele gruntów, wyszczególnionych w załączonym wykazie.

Zobowiązania wypływające z uczestniczenia w spółce są ciężarem gruntowym i mają do wysokości trzechletniej zaległości pierwszeństwo przed wszystkimi innymi ciężarami gruntowymi bezpośrednio po państwowym podatku i publicznych daninach, a gaśnie wtedy tylko gdy grunt zostanie, zgodnie z przepisami ustawy wodnej, wydzielony z obszaru spółki, albo spółka do spełnienia swego zadania zostanie rozwiązana.

Nabywca gruntu, włączonego do spółki, staje się jej członkiem; uzyskuje prawa i bierze na się obowiązki, z tego stosunku wypływające.

Art. 4. Członkowie spółki mają prawo:

a) korzystać ze wspólnych urządzeń spółki.

b) brać udział w zarządzaniu spółką w ramach zakreślonych statutem niniejszym,

c) korzystać z pomocy Państwa, oraz kredytów na cele spółki uzyskanych,

d) brać udział w obradach zgromadzenia członków spółki i wykonywać prawo wyborcze.

Art. 5. Członkowie spółki mają obowiązki:

a) wnosić we właściwych terminach do spółkowej Kasy wpłaty na pokrywanie kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółki i na rególowanie jej zobowiązań,

b) podporządkowywać się uchwałom zgromadzenia członków spółki, jak również postanowieniom zarządu i przewodniczącego w ramach statutem zakreślonych:

c) w razie wyboru do zarządu, lub komisji rewizyjnej pełnić poruczone obowiązki bez żądania za to wynagrodzenia z wyjątkiem zwrotu poniesionych w gotowiźnie wydatków.

Art. 6. Organami spółki są:

a) walne zgromadzenie członków,
b) zarząd spółki,
c) przewodniczący zarządu,
d) komisja rewizyjna.

Art. 7. Walne zgromadzenie członków tworzą obowiązanie do opłacenia składek właściciela gruntów włączonych do spółki. Członkom spółki przysługuje prawo występowania na walnem zgromadzeniu osobiście lub przez upełnomocnioną do tego na piśmie osobę, osobą tą może być członek najbliższej rodziny lub inny członek spółki. Członek spółki niemoże na walnem zgromadzeniu zastępować więcej niż jednego członka. Prawo udziału w walnem zgromadzeniu członków mają: w imieniu członków ograniczonych, lub niezdolnych do załatwiania spraw swoich — ich prawni zastępcy, w imieniu osób prawnych, będących członkami — ich uprawnieni zastępcy.

Przy głosowaniach na walnem zgromadzeniu członków spółki wartości głosów poszczególnych członków oblicza się w stosunku wielkości opłat przypadających na każdego członka z tytułu przynależności jego do spółki.

Każdemu członkowi przysługuje prawo przynajmniej jednego głosu.

Na każde 18.50 zł. przypadającego na członka udziału w opłatach, przysługuje temu członkowi, prawo jednego głosu: otrzymane przy takim obliczaniu ułamki głosu odrzuca się o ile są niniejsze od połowy i dopełnia się do jedności, o ile są od połowy większe.

O ile spółka liczy więcej niż 2 członków, to w myśl art. 144 ustawy wodnej, żaden członek nie może posiadać więcej niż dwie piąte wszystkich głosów. — Wykaz ilości głosów, przysługujący każdemu z członków, sporządza zarząd i wywiesza go na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego w miejscu przeznaczonym do ogłoszeń (par. 18).

Wnioski o sprostowaniu w obliczeniach, głosów mogą członkowie spółki każdego czasu wnosić do zarządu, który obowiązany jest rozpatrywać je na pierwszem z kolei posiedzeniu i w miarę możności załatwiać.

Do ważności uchwał walnego zgromadzenia członków, zwołanego w sposób w art. 18 niniejszego statutu wskazany, potrzebną jest obecność nie mniej, niż połowy członków, którzy nadto muszą przedstawiać właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do spółki. W razie nie zebrania się ilości członków dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia, zostanie zwołane walne zgromadzenie z tym samym porządkiem obrad w terminie od 7 do 14 dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały tego zgromadzenia, zwołanego w drugim terminie, są prawomocne bez względu na ilość obecnych na nim członków.

Zwykłe uchwały walnego zgromadzenia członków zapadają większością głosów obecnych, do powzięcia uchwały rozwiązania spółki potrzebna jest większość $^{2}/_{3}$ głosów obecnych.

Protokuły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.

Art. 8. Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,

b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,

c) zatwierdzenie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,

d) ustanowianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,

e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-gim statutu,

f) uchwalanie zmian w statucie spółki,

g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Art. 9. Zarząd spółki składa się z:

a) przewodniczącego,

b) zastępcy przewodniczącego,

c) z 3-ch członków zarządu i tyluż ich zastępców, członków zarządu oraz ich zastępców obiera walne zgromadzenie członków spółki na przeciąg lat 1. Wybór przewodniczącego i jego zastępcy zatwierdza władza nadzorcza.

Wybranym do zarządu może być każdy członek spółki lub uprawniony zastępca członka, o ile posiada pełne prawa obywatelskie.

Wybory przewodniczącego zarządu spółki oraz jego zastępcy dokonują się na każdy urząd oddzielnie. O wyborze rozstrzyga bezwzględna większość głosów obecnych.

Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nie osiągnie się bezwzględnej większości, następuje wybór ściślejszy między dwoma osobami, na które padła największa ilość głosów. W razie równej ilości głosów roztrzyga przewodniczący losem.

Wybory pozostałych członków zarządu i ich zastępców dokonuje się zwykłą większością głosów. O jawności lub tajności mających się odbyć wyborów decyduje większość głosów obecnych.

Jako dowód legitymacyjny dla przewodniczącego i członków zarządu oraz ich zastępców służy poświadczenie władzy nadzorczej.

Zebranie zarządu zwołuje przewodniczący, zawiadamiając pisemnie członków zarządu oraz ich zastępców przynajmniej na jeden dzień przed zebraniem o terminie i przedmiocie obrad.

Zastępcy członków zarządu mogą brać udział w obradach zarządu z głosem doradczym, o ile zaś na wezwanie przewodniczącego zastępują nieobecnych członków zarządu, to przysługuje im narówni z innymi członkami zarządu głos decydujący. Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność włącznie z przewodniczącym więcej niż połowy członków zarządu, względnie ich zastępców, uchwały powzięte przez zarząd zwołany w drugim terminie nie później jednakże, niż w ciągu tygodnia z tym samym porządkiem obrad, mają moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych. Na zebraniach zarządu przysługuje przewodniczącemu i członkom zarządu prawo jednego głosu, uchwały przechodzą prostą większością głosów, a w razie równego podziału głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego.

Obrady zarządu są protokułowane, a uchwały zapisywane w przeznaczonej do tego celu księdze i dokumentowane każdorazowo podpisami obecnych.

Art. 10. Zarząd zastępuje spółkę w sądzie i poza sądami i posiada prawo ustawowego zastępcy spółki. Pozatem do zakresu działania zarządu należy:

a) wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia członków spółki,

b) zorganizowanie i przeprowadzenie zamierzonych meljoracyj w myśl postanowień (art. 8 p. b.) walnego zgromadzenia członków spółki i zgodnie z zatwierdzonymi planami,

c) obliczenie ilości głosów przysługujących poszczególnym członkom spółki i rozkład kosztów i ciężarów powstałych z tytułu wykonania i utrzymania urządzeń spółki stosownie do art. 12 statutu oraz ściągania przypadających na członków należności,

e) regulowanie rachunków, prowadzenie kasy i księgowości, ewentualnie w miarę potrzeby, przez osobnego urzędnika na podstawie uchwały walnego zgromadzenia,

f) wyznaczenie członka komisji rewizyjnej,

g) przedkładanie ksiąg, rachunków, umów i t. d. dla kontroli właściwym władzom oraz komisji rewizyjnej spółki,

h) decydowanie za zgodą władzy nadzorczej w sprawie przyłączenia względnie wyłączenia poszczególnych gruntów ze spółki,

i) rejestrowanie zmian zaszłych w posiadaniu gruntów, włączonych do spółki,

k) przygotowania wniosków na walne zgromadzenie członków spółki,

l) zwoływanie w razie potrzeby, lub na pisemne żądanie $^{1}/_{3}$ członków walnych zgromadzeń członków spółki, a przynajmniej jeden raz do roku najdalej do końca lutego w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu, preliminarza budżetowego oraz sprawozdania komisji rewizyjnej,

m) dostarczenie w myśl art. 160 ustawy wodnej kasie skarbowej wykazów potrzebnych do ściągania składek na umorzenie ewentualnych pożyczek ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządowych, lub publicznego zakładu kredytowego, upoważnionego statutem do udzielania takich pożyczek.

Art. 11. Do zakresu działania przewodniczącego zarządu należy:

a) przewodniczenie walnemu zgromadzeniu członków spółki,

b) zwoływanie i przewodniczenie na zebraniach zarządu spółki,

c) dokonywanie, zgodnie z uchwałami zarządu spółki tranzakcyj kupna materjałów budowlanych i zawierania umów z dostawcami i przedsiębiorcami w ramach uchwalonego preliminarza budżetowego,

d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń w celu regulowania zgodnie z pro-

jektem wspólnego użytkowania urządzeń spółki, a także rozporządzeń, mających na celu utrzymanie tych urządzeń w sprawności i wydanie ew. przepisów wykonawczych,

e) opracowywanie bilansu i budżetu rocznego dla przedłożenia zarządowi;

f) rozsyłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat oraz dopilnowania terminowego wpłacenia należytych sum do Kasy Spółkowej,

g) nadzór nad czynnościami urzędników spółki i dokonywania rewizji Kasy przynajmniej 2 razy do roku,

h) załatwienie korespondencji i podpisywanie dokumentów, zgłoszeń, wezwań i t. p, dotyczących spółki,

i) występowanie wobec władz i urzędów w sprawach spółki,

k) nadzór nad wykonywaniem i należytem utrzymaniem wykonanych urządzeń spółki,

l) decydowanie w sprawie nieznacznych zmian projektu, bez naruszenia jednak zasad projektu, w ramach zatwierdzonego kosztorysu,

m) wykonywanie innych postanowień i uchwał zgromadzenia członków i zarządu spółki.

Art. 12. Do pokrywania kosztów budowy i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych oraz do regulowania ciężarów spółki obowiazani są członkowie spółki w stosunku do wielkości otrzymanych przez nich z urządzeń spółki korzyści. Koszty zawiązania spółki, wykonania studjów i opracowania projektów, sumy wydatkowane przez członków zarządu przy dokonywaniu przez nich czynności i t. p. wydatki na cele spółki w charakterze ogólnym obciążają wszystkie grunty włączone do spółki, a wielkości przypadających stąd na poszczególnych członków opłat oblicza się w stosunku do posiadanego przez każdego z nich włączonego do spółki obszaru.

1) wielkości przydadających na poszczególnego członka spółki opłat z tytułu przeprowadzenia urządzeń drenarskich (za wyłączeniem rowów odpływowych) oblicza się w stosunku do powierzchni jego gruntów objętej drenowaniem.

2) Opłaty z tytułu wykonania rowów odpływowych obciążają te grunta spółki z których wody temi rowami są odprowadzane, przyczem wielkość opłat dla poszczególnych właścicieli tych gruntów ustala się w stosunku do posiadanego przez nich w obrębie tych gruntów obszaru.

3) Opłaty z tytułu osuszenia gruntów rowami obciążają te grunty spółki, na które wykonywane rowy wywierać mogą wpływ dodatni, przyczem wielkości opłat dla poszczególnych właścicieli są obliczane w stosunku do posiadanego przez każdego z nich w obrębie tych gruntów obszaru.

4) Opłaty z tytułu wykonywania urządzeń nawodniających obciążają wyłącznie te grunty spółki, które bezpośrednio nawodnieniom podlegają, przyczem wielkość przypadających na poszczególnych członków opłat oblicza się w stosunku do posiadanego w obrębie nawodnionych gruntów obszaru z uwzględnieniem wskazanych w projekcie różnic udziału nawodnienia, zależnie od rodzaju nawodnienia, tudzież jakości i ilości doprowadzonej wody.

Art. 13. Członkowie spółki winni wnosić opłaty do Kasy Spółki w oznaczonym przez zarząd terminie. Niestosowanie się do tego uprawnia zarząd, po bezskutecznem ponownem wezwaniu, do ściągnięcia przymusowego zaległych opłat w drodze administracyjnej.

Art. 14. Pierwsze walne zgromadzenie członków spółki po jej zawiązaniu zwołuje w celu dokonania wyboru zarządu i jego przewodniczącego władza nadzorcza, sporządzając w tym celu obliczenie wartości głosów, dla każdego z członków na podstawie przewidzianych korzyści z urządzeń spółki.

Następnie walne zgromadzenie zwołuje w myśl art. 10 niniejszego statutu w ciągu miesiąca po otrzymaniu szczegółowego projektu w celu ponownego dokonania wyborów na podstawie dokładnego obliczenia wartości głosów członków spółki.

Art. 15. Członkowie spółki nie mogą czynić przeszkód ani utrudnień przy wykonywaniu prac przygotowawczych i robót przy budowie i utrzymaniu urządzeń spółkowych na ich gruntach. Również nie mogą sprzeciwiać się w razie zachodzącej potrzeby usuwaniu znajdujących się na ich posiadłościach drzew, krzewów, kamieni i t. p., przyczem przysługuje prawo żądania od spółki wynagrodzenia za poczynione im wskutek tego straty i szkody.

Dla zabezpieczenia trwałości i prawidłowego działania urządzeń spółki wzbronione jest pojenie i pasienie inwentarza w rowach spółkowych, przejeżdzanie lub przepędzanie inwentarza przez rowy po za miejscami do tego przeznaczonemi (mosty, przepusty, kładki, brody) oraz wszelkiego rodzaju samowolne czynności na urządzeniach spółki (odkopywanie drenów, zatrzymywanie wody w rowach i t. p.).

Wejście inwentarza oraz uprawianie gruntów w miejscach, które według projektu są od tego wyłączone, jest wzbronione.

Winni nieprzestrzegania powyższych przepisów obowiązani są do wynagrodzenia szkód, jakie spółka poniesie, przyczem przewodniczącemu przysługuje prawo dokonywania potrzebnych napraw na koszt winnych.

Art. 16. Dla kontrolowania urządzeń spółki oraz dokonywania kontroli działalności zarządu spółki, w szczególności badania ksiąg, umów, rachunków, sprawozdań kasy i zamknięć rocznych, powołana jest komisja rewizyjna.

Komisja rewizyjna składa się z 4 członków i 2 zastępców wybranych przez walne zgromadzenie na lat 1 z pomiędzy członków spółki, oraz jednego członka zarządu. Członków komisji z poza zarządu wybiera walne zgromadzenie większością głosów obecnych, z zarządu wchodzi do komisji 1 członek wyznaczony przez zarząd.

Komisja rewizyjna obowiązana jest skontrolować dwa razy do roku urządzenia spółki i przynajmniej raz do roku kontrolować całą działalność zarządu i zdać sprawozdanie z czynności na dorocznem zgromadzeniu członków.

W czynnościach komisji przy kontroli działalności zarządu członek komisji, będący równocześnie członkiem zarządu, nie ma głosu stanowczego.

O spostrzeżonych nadużyciach komisja obowiązana jest powiadomić niezwłocznie przewodniczącego zarządu oraz władze nadzorcze.

Art. 17. O ile spółka korzysta z pomocy finansowej Państwa, lub ciał samorządowych, to w zarządzie i walnem zgromadzeniu spółki brać

będzie z mocy art. 140 ustawy wodnej udział przedstawiciele władzy państwowej i samorządowej z prawem sprzeciwu co do niezgodnej z interesami Państwa lub samorządu działalności spółki.

Art. 18. Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków spółki, wywieszane muszą być u przewodniczącego zarządu, zastępcy przewodniczącego i sołtysa wsi w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie walnego zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania; również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić przewodniczący zarządu władzę nadzorczą o zwołaniu zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad. Ogłoszenia, dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w miejscowym dzienniku wojewódzkim urzędowym i według uznania zarządu w innych pismach.

Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Art. 19. Spory w sprawach spółki mogą być za zgodą obu stron rozstrzygane przez sąd polubowny, o ile ustawa tego nie wyklucza.

Sąd polubowny składa się z przewodniczącego i dwu członków jako sędziów. Każda ze stron wyznacza swego sędziego, sędziowie zaś wybierają przewodniczącego sądu polubownego; w razie braku zgody i niedojścia do skutku wyborów, przewodniczącego wyznacza władza nadzorcza.

Protokuły obrad sądu polubownego oraz wyroki są zapisywane w przeznaczonej do tego księdze, przechowywanej u przewodniczącego spółki i podpisywane przez członków sądu.

Art. 20. Dla nadzoru nad urządzeniami technicznemi, spółka utrzymuje technika meljoracyjnego na warunkach, które określa zarząd.

Dnia 23 sierpnia 1929 roku my, niżej podpisani dokładnie obznajomiwszy się ze statutem spółki wodnej w Lachowie postanowili takowy przyjąć bez zastrzeżeń.

1) (-) Kowalczuk Andrzej, 2) (-) Kowalczuk Filip, 3) (-) Soroczyński Maksym, 4) (-) Sawa Sawczuk, 5) (-) Sawczuk Sawatij, 6) (-) Danyluk Matwiej, 7) (-) Huszczuk Warłaam, 8) (-) Klimczuk Piotr, 9) (-) Jan Romaniuk, 10) (-) Timofiej Androsiuk, 11) (-)Teodor Kowalczuk, 12) (-) Mielniczuk Daniel, 13) (-) Androszuk Dmitry, 14) (-) Kowalczuk Artem, 15) (-) Huszczuk Jakób, 16) (-) Konstanty Denesiuk, 17) (-) Kalenik Berczun, 19) (-) Maksym Łopacki, 19) (-) Trofim Huszczuk, 20) (-) Adam Leszczuk, 21) (-) Artem Klimczuk, 22) (-) Naum Bondarczuk, 23) (-) Leon Widmański, 24) (-) Prochorowicz Jan, 25) (-) Winc. Filarowski, 26) (-) Sergiej Honczaruk, 27) (-) Grygoryj Leszczuk, 28) (-) Leszczuk Wiktor, 29) (-) Tichon Mikitiuk, 30) (-) Kisiel Grzegorz, 31) (-) Tichon Mikitiuk, 32) (-) Denesiuk Grzegorz, 33) (-) Andrzej Nikitiuk, 34) (-) Moskaluk Jakób, 35) (-) Andrzej Sawczuk, 36) (-) Stefan Kostiuk, 37) (-) Cybulski Józef, 38) (-) Filip Liszczuk, 39) (-) Berczun Tekla, 40) (-) Marja Rutkowska.

144.

WEZWANIE PUBLICZNE.

Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Rożyszczach wzywa spadkobierców Karola-Augusta Böltera zmarłego w dniu 15-go września 1916 r., ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia zameldowali prawa swoje do pozostałego po nim majątku. (Z.C. 365/29).

Sędzia Grodzki.

145.

OGŁOSZENIE

o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z 27. VIII. b. r. wciągnięto do rejestru Zw. i Stow. Woj. Woł. pod Nr. 829 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kwasiłowskie Towarzystwo Łowieckie" z siedzibą w Kwasiłowie, gm. dtto, pow. rówieńskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z 3. IX. b. r. wciągnięto do rejestru Zw. i Stow. Woj. Woł. pod Nr. 830 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej" z siedzibą w Surażu, gm. Szumsk, pow. Krzemienieckiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z 17. IX b. r. wciągnięto do rejestru Zw. i Stow. Woj. Woł. pod Nr. 831 Stowarzyszenie pod nazwą: „Koło Studentów Żydów Rówieńszczań" z Siedzibą w Równem, pow. d-tto.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z 20. IX. b. r. wciągnięto do rejestru Zw. i Stow. Woj. pod Nr. 832 Stowarzyszenie pod nazwą „Bibljoteka Żydowska im. L. Pereca" z siedzibą w Porycku, gm. dtto, pow. Włodzimierskiego.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z 24 sierpnia 1929 r. L. 3379/2/Adm. została wciągnięta do rejestru gmin sekciarskich „Gmina Ew. Chrześcijan Adwentystów dnia siódmego" we wsi Swiniuchy, pow. Horochowskiego z terenem działania obejmującym powiat Horochowski.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 24 sierpnia 1929 r. L. 4389/2/Adm. została wciągnięta do rejestru gmin sekciarskich Gmina Ewangel. Chrześcijan pod nazwą „Boguszowsko - Wiczyńskie Zgromadzenie Ewang. Chrześcijan" we wsi Boguszówka, gmina Torczyn, pow. Łuckiego z terenem działania obejmującym wsie Boguszówka i Czechowszczyzna gminy Torczyn i wsie Wielkie Berezołupy, Wiczynie i Trysteń gm. Szczurzyn w pow. Łuckim.

Na mocy decyzji Wojewody Woł. z dnia 24 sierpnia 1929 r. L. 4390/2/Adm. została wciągnięta do rejestru gmin sekciarskich „Gmina Ewang. Chrześcijan we wsi Moszczanica" gminy Ołyka, pow. Łuckiego z terenem działania obejmującym wsie w gminach Ołyka, Poddębce i Silno w powiecie Łuckim.

146.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku

o przystąpieniu komisji klasyfikacyjno-szacunkowej do ustalenia wniosków co do wynagrodzenia za majątki przejęte na rzecz Państwa.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do wiadomości, że komisja klasyfikacyjno-szacunkowa, powołana w myśl cz. 3 art. 28 Ust. z dnia 28.XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. z 1926 r. Nr. 1 poz. 1) i Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27.VI 1927 r. o postępowaniu przy ustaleniu wniosków co do wysokości wynagrodzenia za przymusowo wykupywane majątki (Dz. U. R. P. Nr. 70 z 1927 r. poz. 616) zjedzie w dn. 17 października 1929 r. do ma-

jątku Wólka-Chrypska, gm. Pulmo, pow. Lubomelskiego przejętego na rzecz Państwa na zasadzie Ust. z dnia 17.XII 1920 r, celem dokonania czynności klasyfikacyjno-szacunkowych.

Zgodnie z § 12 powołanego Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych właścicielowi wymienionego majątku przysługuje prawo żądania zawezwania przez tąż komisję rzeczoznawcy, wyznaczonego przez Pana Wojewodę.

O ile w przeciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego zawiadomienia właściciel majątku nie zawiadomi Okręg. Urz. Ziemski w Łucku, iż życzy skorzystać z przysługującego mu w tym względzie prawa, to uznane to będzie za równoznaczne z oświadczeniem, iż zrzeka się prawa żądania zawezwania rzeczoznawcy, a to w myśl § 13 tegoż Rozporządzenia.

W razie zgłoszenia powyższego żądania, rzeczoznawca taki, wyznaczony przez Pana Wojewodę zostanie zaproszony przez Przewodniczącego Komisji klasyfikacyjno-szacunkowej, koszty zaś wynagrodzenia rzeczoznawcy w wysokości określonej przez prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego, w myśl § 16 cyt. Rozporządzenia pokryć będzie winien były właściciel majątku.

Zarazem wzywa się byłego właściciela wymienionej nieruchomości do wskazania adresu swego względnie swego pełnomocnika, pod którym to adresem będą wysyłane dalsze zawiadomienia.

Okręgowy Urząd Ziemski.

147.

OGŁOSZENIE.

Okręgowego Urzędu Ziemskiego

dotyczące postępowania scaleniowego gruntów wsi: 1) Hrywiatki, 2) Kwasów, 3) Lisowo, 4) Malin, 5) Milatyn-Buryny i Milatyn Podczapki, 6) Moszków, 7) Rudka, 8) Stawek, 9) Turopin, 10) Zabłocie, 11) Zbytyń.

1. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 31. V. 29 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi Hrywiatki, gm. Powórsk, pow. Kowelskiego o ogólnej przestrzeni ok. 563.2 ha, składających się z gruntów: nadziałowych wsi Hrywiatki ok. 527.8 ha, pocerkiewnych parafji prawosławnej Koźlenicze, przyjętych na własność Państwa, 25.6 ha i kupionych z majątku Hrywiatki przez włościan wsi Hrywiatki o obszarze 9.8 ha —jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 Ust. z dnia 11. VIII. 23 r. (D. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) oraz art. 51 Ust. z dnia 31. VII. 23 r. (D. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r., poz. 833) uprawomocniło się w dniu 10 lipca 1929 r.

2. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 24. IV. 1929 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Kwasów, gm. Podberezie, pow. Horochów, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

3. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 11. VII. 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego grntów wsi Lisowo, gm. Miedwieże, pow. Łuckiego, o ogólnej powierzchni około 2172 ha, składających się z gruntów:

1) nadziałowych wsi Lisowo około . . . . 1975 ha
2) zaserwitutowych . . . . 122 ha
3) cerkiewnych wsi Lisowo . . . . 75 ha

jako niezaskarżonych w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z duia 11. VII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) oraz art. 51. ust. z dnia 31. VII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 13. IX. 1929 r.

4. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 31. V. 1929 r. w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów nadziałowych wsi Malin około 548,29 ha, nabytych z był. maj. Stawiszcze b. własność M. Tuszewskiej około 27.25 ha, nabytych w 1927 r. z był. maj. Ujezdce własność B. Wierzbickiego około 25.41 ha, gruntów szkolnych 9.81 ha, pod urząd gminy Malin własność włościan 1.28 ha cerkiewnych parafji prawosławnej Malin 36.00 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie wskazanych w art. 11 ust. z dnia 11. VII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90. poz. 706), oraz art. 51 ust. z dnia 31. VII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 833 z 1927 r.) uprawomocniło się w dniu 19. IX. 1929 r.

5. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 11. X. 28 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Milatyn-Buryny i Milatyn-Podczapki, gm. Sijanieckiej, pow. Zdołbunowskiego o ogólnej przestrzeni około 3502.0 ha składających się z gruntów: nadziałowych wsi Milatyn-Podczapki ok. 711,0 ha, kupionych przez włościan wsi Milatyn-Boryny i Milatyn-Podczapki z maj. tejże nazwy o obszarze około 291,0 ha, gruntów maj. Milatyn Podczapki, własność K. Żukicz i gruntów nabytych przez większych właścicieli o obszarze ok. 754,0 ha, gruntów nadziałowych wsi Milatyn-Buryny ok. 760,0 ha, gruntów, kupionych przez włościan wsi Milatyn-Podczapki i Milatyn-Buryny z majątku tejże nazwy ok. 423,0 ha, gruntów cerkiewnych par. prawosławnej Milatyn-Boryny ok. 64,0 ha i gruntów maj. Milatyn-Buryny, własność Jana Jucza, o obszarze ok. 499,0 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie, przewidzianym w art. 11 Ust. z dnia 11. VIII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) oraz art. 51. Ust. z dnia 31. VII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 927 z 1927 r., poz. 833) uprawomocniło się w dniu 29 grudnia 1928 r.

6. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 28 maja 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi **Moszków**, gm. Malin, pow. Łubieńskiego o ogólnej przestrzeni około 465,5 ha, składających się z gruntów: nadziałowych wsi Moszków ok. 294,0 ha, nabytych w roku 1880 z majątku Moszków b. własn. Trojanowskiego ok. 140,5 ha, nabytych z majątku Peremiłówka, w urocz. „Różnica i Pogreby" ok. 26,5 ha i nabytych z majątku Moszków ok. 4,5 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 Ust. z dnia 11. VIII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz 706) oraz art. 51 ustawy. z dnia 31. VII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, z 1927 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 3 lipca 1929 r.

7. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 9. VII. 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi **Rudka**, gm. Bereżce, pow. Krzemienieckiego w ogólnej przestrzeni ok. 982,7 ha, składających się z gruntów: nadziałowych wsi Rudka o obszarze ok. 812,8 ha, kupionych z maj. Rudka ok. 120,4 ha i cerkiewnych parafji prawosł. Rudka ok. 49,5 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym z art. 11 Ust. z dnia 11. VIII. 23 r. Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706 oraz. art. 51 Ust. z dn. 31. VII. 1923. (D. U. R. P. Nr. 92 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 13 sierpnia 1929 r.

8. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 24. X. 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Stawek, gm. Turzysk, pow. Kowelskiego, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

9. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 18. VII. 29 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi **Turopin**, gm. Werba, pow. Włodzimierskiego, w ogólnej przestrzeni około 1570 ha, składających się z gruntów: nadziałowych wsi Turopin w obszarze ok. 1192 ha, gruntów parafji prawosławnej Makrzec ok. 36 ha, kol. Czarny Las, własność Tadeusza Herlaina ok. 139 ha, kol. Turopin, część Grebelki, własność Tadeusza Heralina ok. 144 ha i gruntów kol. Żabatki, własność Tadeusza Hereaina, ok. 59 ha — jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 Ust. z dnia 11. VIII. 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 90, poz. 706)

oraz art. 51 Ust. z dnia 31. VII. 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z 1927 r., uprawomocniło się w dniu 20 sierpnia 1929 r.

10. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 31. V. 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego, odnośnie gruntów wsi Zabłocie, gm. Malin, pow. Dubieńskiego składających się z gruntów: nadziałowych wsi Zabłocie o obszarze ok. 70.7 ha, nabytych z b. maj. Zabłocie b. własność Zygmunta Staniewicza ok. 23,0 ha, nabytych z b. maj. Zabłocie własność Augusta Leduchowskiego przez T-wo 21 gosp. wsi Zabłocie 66,8 ha, nabytych przez b. służbę folwarczną z maj. Zabłocie ok. 15,3 ha i nabytych w 1926 r. z maj. Pełża b. własność Z. Kobylańskiej 16.1 ha—jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 Ust. z dnia 11. VIII. 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) oraz art. 51 Ust. z dnia 31. VII. 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 922 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 29 sierpnia 1929 r.

11. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 31. V. 29 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Zbytyń, gm. Dubno, pow. Dubno o ogólnej przestrzeni 628 ha, składających się z gruntów: nadziałowych wsi Zbytyń wraz z drogami i cmentarzem ok. 345,5 ha, darowanych przez właściciela maj. Zbytyń w roku 1865 gromadzie wsi Zbytyń o obszarze ok. 43,7 ha, również t. zw. „nieużytków" o obszarze 55,2 ha razem ok. 98,9 ha cerkiewnych parafji prawosł. wsi Zbytyń ok. 46,9 ha nabytych z majątku Zbytyń w latach 1905 i 1908 przez wł. wsi Zbytyń około 73,8 ha, zakupionych przez włościan wsi Zbytyń z maj. Zbytyń w latach 1926—1928 ok. 63,9 ha jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. II Ust. z dnia 11. VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706 oraz art. 51 ust. z 31.VII.1923 r. (Dz. U. R P. Nr. 90 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 5 lipca 1929 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku.

148.

OGŁOSZENIE

Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Łucku

dotyczące postępowania scaleniowego gruntów wsi Buszcza.

Pograniczny Komisarz Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Łucku z dnia 30. VII. 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Buszcza, gm. Buderaż, pow. Zdołbunowskiego, o ogólnej powierzchni około 2583,8 ha, składających się z gruntów:

1) nadziałowych wsi Buszcza o obszarze około . 784,4 ha
2) nabytych przez włościan wsi Buszcza z maj. Buszcza . . . . 81,4 „
3) majątku Buszcza własność Julji Morton . 1470,0 „
4) parafji prawosławnej Buszcza . . . 49,5 „
5) nadziałowych wsi Mosty około . . . 61,3 „
6) nabytych przez włościan wsi Mosty z majątku Mizocz . . . . 107,3 „
7) nabytych z majątku Buszcza przez włościan wsi Mosty . . . . 24,4 „
8) nabyte ze wsi Buszcza około . . . 5,5 „

jako niezaskarżonych w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 Ust. z dn. 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz 706) oraz art. 51 Ust. z dn. 31. VII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833), uprawomocniło się w dniu 13. IX. 29 r.

Pograniczny Komisarz Ziemski w Łucku.

149.

OGŁOSZENIE

o założeniu Gminnej Kasy Pożyczkowo - Oszczędnościowej w Bereżcach pow. Krzemienieckiego.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutu gminnych Kas Wiejskich Pożyczkowo-Oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P, Nr. 118/24 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym Gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35 1925 r. poz. 239) została założona Gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą z Bereżcach.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 3000 złotych.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-to krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Wójt gminy
(—) Krafft.

150.

RUCH SŁUŻBOWY

W Urzędzie Wojewódzkim w Łucku.

Minister Spraw Wewnętrznych

m i a n o w a ł:

D-ra Grzesika Franciszka prow. radcą Wojewódzkim w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku.

Webera Włodzimierza-Jerzego prow. radcą Wojewódzkim w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku.

Minister Rolnictwa

p r z e n i ó s ł:

Porębowicza Józefa prow. lekarza weterynaryjnego VII st. sł. w Dubnie do Starostwa w Kole Województwa Łódzkiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Inż. Raganowicza Czesława prow. Komisarza Ochrony Lasów w VIII st. sł. w Wol. Urzędzie Wojewódzkim do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Minister Robót Publicznych

p r z e n i ó s ł:

Tuszowskiego Maurycego asesora VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim (Dyr. Rob. Pub. w Łucku) do Ministerstwa Robót Publicznych w Warszawie.

W o j e w o d a

p r z y j ą ł:

Wołoszynowskiego Joachima na stanowisko Naczelnika Wydziału w Urzędzie Wojewódzkim w V gr. upos.

Borzobohatego Fabjana w charakterze prac. kontr. VIII gr. upos. w Starostwie Powiatowem w Równem na stanowisko kierownika referatu inwalidzkiego.

Godlewskiego Józefa w charakterze prac. kontr. IX gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku.

Wysockiego Romana w charakterze prac. kontr. IX gr. upos. w Starostwie Powiatowem w Łucku.

Jasińskiego Tadeusza w charakterze prac. kontr. w IX gr. upos. w Starostwie Powiatowem w Łucku.

Więckowskiego Stanisława-Edwarda w char. prac. kontr. IX gr. upos. w Starostwie Powiatowem w Dubnie.

Kopyto Stanisława w charakterze prac. kontr. XI gr. upos. w Starostwie pow. w Łucku.

mianował:

Podolskiego Leona prac. kontr. IX gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku prow. sekretarzem w IX st. sł.

Wydrychiewicza Bogumiła prac. kontr. X gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim (Dyr. Rob Publicznych w Łucku) prow. rejestratorem w X st. sł.

W Dyrekcji Lasów Państwowych w Łucku

przyjęci:

Danielewicz Stefan w charakterze praktykanta techniczno-leśnego X gr. upos. do D. L. P. z dn. 25.VII.1929 r.

Cetnerowski Leon w charakterze praktykanta administracyjnego XI gr. upos. do D. L. P. z dn. 5.VII.1929 r.

Krajewska Zofja w charakterze praktykanta rachunkowego XI gr. upos. do D. L. P. z dn. 1.VIII. 1929 r.

Rudnicki Henryk w charakterze praktykanta administracyjnego XI grupy upos. do D. L. P. z dn. 13.VII.1929 r.

Wasylków Leon w charaktrze kancelisty XI st. sł. do N-ctwa Luboml. z dn. 17.VII.29 r.

Wolski Stanisław w charakterze kontr. kanc. XI gr. upos. do N-ctwa Szack z dn. 16.VIII.1929 r.

Wysocki Mieczysław w charakterze praktykanta administracyjnego XI gr. upos. do D. L. P. z dn. 5.VII.1929 r.

Zając Florjan w charakterze kancelisty XI st. sł. do N-ctwa Czartorysk z dn. 8.VIII.1929 r.

Bogdaszewska Ludwika w charakterze prakt. kanc. XII gr. upos. do D. L. P. z dn. 1.VIII.1929 r.

Gadzina Leopold w charakterze prakt. leśnego XII gr. upos. do N-ctwa Orżew z dn. 25.VIII.1929 r.

Kaczmarczyk Szczepan w charakterze praktykanta leśnego XII gr. upos. do N-ctwo Krymno z dn. 7.VII.1929 r.

Krajewski Władysław w charakterze praktykanta leśnego XII gr. upos. do N-ctwa Zamszany z dn. 2.VIII.1929 r.

Wahl Tadeusz w charakterze praktykanta leśnego XII gr. upos. do N-ctwa Zabłocie z dn. 12.VII.1929 r.

Wolski Stefan w charaktrze prakt. leśnego XII gr. upos. do N-ctwa Krymno z dn. 22.VII.1929 r.

przeniesieni:

Korzeniowski Bohdan Nadleśniczy w VII st. sł. w N-ctwie Zamszany przeniesiony na takież stanowisko do N-ctwa Orżew.

Giciński Antoni prow. sekretarz IX st. sł. w N-ctwie Klewań przeniesiony do N-ctwa Orżew.

Nowak Kazimierz prow. kasjer leśny w X st. sł. w N-ctwie Klewań przeniesiony do N-ctwa Korytnica na stanowisko sekretarza.

Wolski Wienczysław prowiz. leśniczy X st. sł. przeniesiony na takież stanowisko do N-ctwa Susk.

Dmochowski Eugenjusz prow. podleśniczy XI st. sł. w N-ctwie Kostopol przeniesiony do N-ctwa Orżew.

Osmólski Ignacy prow. kanc. XI stopnia sł. w N-ctwie Podłużne do N-ctwa Mokwin.

zwolnieni:

Kamiński Ignacy prow. leśniczy IX st. sł. w N-ctwie Klewań zwolniony na własną prośbę z dn. 31.VIII 1929 r.

Bartnicki Zdzisław praktykant leśny XII gr. upos. w N-ctwie Trościaniec zwolniony ze służby przygotowawczej z dn. 6.VIII 1929 r.

Mordasiewicz Antoni prow. leśniczy XI st. sł. w N-ctwie Szack zwolniony na własną prośbę z dn. 7.VIII 1929 r.

Szewczyk Józef kontr. kanc. XI gr. upos. w D. L. P. zwolniony na własną prośbę z dn. 31.VIII 1929 r.

Funkcjonarjusze niżsi:

mianowany:

Rakowski Antoni prow. gajowy XIX st. sł. w N-ctwie Mokwin mianowany prow. pomocnikiem leśnym w N-ctwie Suskiem z uposażeniem XII gr. z dn. 1.IX 1929 r.

przyjęci:

Bartłomiejczyk Juljan w charakterze prow. gajowego XIX st. sł. do N-ctwa Luboml w Rymaczach.

Biedak Antoni w charakterze kontrakt gajowego XIX gr. upos. do N-ctwa Trościaniec w Siekierzycach.

Maksymczuk Paweł w charakterze kontr. gajowego XIX gr. upos. do N-ctwa Trościaniec w Siekierzycach.

Timoszczuk Kalenik w charakterze kontr. gajowego XIX gr. upos. do N-ctwa Trojanówka w Jabłonce Dużej.

Kaczor Józef w charakterze prowiz. stróża kancelarji XIX st. sł. do N-ctwa Hubin.

przeniesiony:

Swiąder Józef prow. gajowy XIX st. sł. przeniesiony z N-ctwa Mokwin do N-ctwa Hubin.

zwolnieni:

Biernat Władysław prow. gajowy XIX st. sł. w N-ctwie Trojanówka zwolniony na własną prośbę z dn. 31.VIII 1929 r.

Koguciuk Feliks prow. gajowy XIX st. sł. w N-ctwie Opalin zwolniony z dn. 31.VIII 1929 r.

W Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Łucku.

przyjęci:

Chodakowski Mieczysław w charakterze prac. kontr. VII gr. upos. w O. U. Z. w Łucku z dn. 12.VIII 1929 r.

Herman Jan w charakterze prac. kontr. IX gr. upos. w O. U. Z. w Łucku z dn. 23.VIII 1929 r.

Słodkowski Mikołaj w charakterze prac. kontr. IX gr. up. w O. U. Z. w Łucku z dn. 1.VIII 1929 r.

Bedyński Albin w charakterze prac. kontr. X gr. upos. w O. U. Z. w Łucku z dn. 9.VIII 1929 r.

Górski Mieczysław w charakterze prac. kontr. w O. U. Z. w Łucku z dn. 6.VIII 29 r. z poborami 250 zł. miesięcznie.

Krzywdziński Edward w charakterze prac. kontr. w O. U. Z. w Łucku z dn. 22.VIII 1929 r. z poborami 250 zł. miesięcznie.

zwolnieni:

Gużkowski Kazimierz prac. kontr. VII gr. upos. w O. U. Z. w Łucku z dniem 15.VIII 1929 r.

Zielińska Janina prac. kontr. X gr. upos. w O. U. Z. w Łucku z dn. 31.VIII 1929 r.

przeniesienie służbowe:

Rudowski Kazimierz Podkomisarz Ziemski w Krzemieńcu w VIII st. sł. przeniesiony z dniem 15.VIII 1929 do O. U. Z. w Tarnopolu.

Delegacja służbowa:

Borsukowski Aleksander Komisarz Ziemski VI st. sł. we Włodzimierzu delegowany z dniem 12.VIII r. do Tarnopola.

W Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

przyjęci:

Kędra Edward w char. asystenta X st. sł. w Łucku od 28.VIII 1929 r.

Dzikowski Czesław w charakt. praktykanta pocztowego XII st. sł. w Kowlu od 29.VIII 1929 r.

Kopczyński Jan w char. kandydata na woźnego XV gr. upos. we Włodzimierzu od 1.VIII-29.

Popławski Walerjan w char. kandydata na woźnego XV gr. upos. w Równem od 8.VIII-29 r.

Pyc Stanisław w charakterze kandydata na woźnego w Równem od 6.VIII 1929 r.

Maksymowicz Maksymiljan w char. prowizor. montera XIV st. sł. w Wiśniowcu od 1.VIII 1929 r.

Szczepkowski Franciszek w charakt. prowiz. montera XIV st. sł. w Horochowie z dn. 1.VIII-29.

Borowiec Józef w charakt. prowiz. montera XIV st. sł. w Kostopołu od 1.VIII 1929 r.

Wiśniewski Piotr w charakt. prow. montera XIV st. sł. w Równem od 1.VIII 1929 r.

mianowany:

Wojtowski Feliks w charakt. st. pocztyljona XIII gr. upos. w Kostopolu od 1.VIII 1929 r.

przeniesieni:

Góralski Stefan asyst. X st. sł. z Łucka do Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Warszawie z 31.VIII-29 r.

Martiszek Helena prkt. pocztowy XII st. sł. z Kowla i do Okr. Dyr. P. i Tel. z 31.VIII 1929 r.

Sznajder Franciszek kier. urzędu V kl. IX st. sł. z Międzyrzecza k Korca do Iłży od 1.VIII 1929 r.

Jaumień Piotr st. asyst. w IX st. sł. z Kowla do Sandomierza od 1.VIII 1929 r.

Pilawski Józef prkt. poczt. XI st. sł. ze Staszowa do Włodzimierza od 1.VIII 1929 r.

Bogucki Kazimierz asyst. X st. sł. ze Zdołbunowa do Radziwiłłowa od 1.VIII 1929 r.

Pytluk Piotr asyst. w XI st. sł. zLublina 1 do Kiwerc od 1.VIII 1929 r.

Jedynak Jan asyst. w X st. sł. z Łucka do Radomia od 1.VIII 1929 r.

Jedynak Marja asyst.X st. sł. z Łucka do Radomia od 1.VIII-29 r.

Porejko Agaton asyst. w X st. sł. z Radomia do Łucka od 1.VIII 1929 r.

Trojan Bohdan asyst. w XI st. sł. z Dęblina do Rokitna od 1.VIII 1929 r.

Kilimiak Stanisława prkt. poczt. XII st. sł. z Radomia do Zdołbunowa od 1.VIII 1929 r.

Koreala Franciszek kontr. w VIII st. służb. z Radomia do Zdołbunowa od 1.VIII 1029 r.

Grysiński Jan st. asyst. w IX st. sł. ze Zdołbunowa do Zagożdżona od 1.VIII 1929 r.

Bogdaszewski Zygmunt asyst. w X st. sł. z Lublina do Radziwiłłowa od 1.VIII 1929 r.

Przysucha Józef asyst. w X st. sł. z Kowla do Tyszowiec od 1.VIII 1929 r.

Gancarz Michał asyst. w XI st. sł. z Opatowa do Zdołbunowa od 1.VIII-29 r.

Michałek Stanisław asyst. w X st. sł. z Radziwiłłowa do Zdołbunowa od 1.VIII-29 r.

Grosser Henryk st. asyst. w IX st. sł. ze Zdołbunowa do Radomia od 1.VIII-29 r.

Bujnowski Wacław asyst. w X st. sł. z Rokitna do Radomia od 1.VIII-29 r.

Chmielewski Konstanty asyst. w XI st. sł. z Kurową do Hoszczy od 1.VIII-29 r.

Wiński Leopold st. pocztyljon XIII gr. upos. z Równego do Skarżyska.

powołani do wojska:

Dąbrowski Aleksander asyst. w X st. służb. w Łucku od 10.VIII-29 r.

Kopeć Augustyn asyst. w X st. sł. w Łucku od 16.VIII 1929 r.

zmarł:

Wąsek Jan kier. urzędu V kl. w Kołkach w IX st. sł. w dn. 18.VIII-29 r.

zwolnieni:

Siemiaszkówna Julja prakt. pocztowy XII st. sł. w Równem z dn. 31.VIII-29 r.

Korpanty Bronisław prakt. poczt. XI st. sł. w Łucku z dn. 31.VIII-29 r.

W Okręgu Dyrekcji Ceł

Prezes Dyrekcji Ceł w Warszawie

przeniósł:

Neubelta Kazimierza rewidenta celnego w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie — ze względów służbowych do Urzędu Celnego w Ostrogu z dniem 14 czerwca rb. na stanowisko czasowego Kierownika wymienionego Urzędu.

Wąsalę Kazimierza rewidenta celnego w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Zdołbunowie — ze względów służbowych do Urzędu Celnego w Lublinie z dniem 15 czerwca rb.

Zasławskiego Aleksandra prowizorycznego rejestratora w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Zdołbunowie — ze względów służbowych do Urzędu Celnego w Wincencie z dniem 29 maja rb.

mianował:

Chomiaka Michała b. funkcjonarjusza Straży Celnej — prowizorycznym starszym dozorcą celnym w Urzędzie Celnym w Zdołbunowie z wynagrodzeniem w-g XIII-ej grupy uposaż. z dniem 1 maju r. b.

Różańskiego Jana b. funkcjonarjusza Straży Celnej — prowizorycznym starszym dozorcą celnym w Urzędzie Celnym w Zdołbunowie z wynagrodzeniem w-g XIII gr. uposaż z dn. 13 maja rb.

Cudaka Adama b. funkcj. Straży Celnej — prowizorycznym dozorcą celnym w Urzędzie Celnym w Zdołbunowie z wynagrodzeniem w-g XIV grupy uposaż. z dniem 7 czerwca rb.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE PRZETARGU

na roboty przy urządzeniu instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania w budynku warsztatów przy Szkole Mierniczo-Drogowej w Kowlu.

Urząd Wojewódzki Wołyński — Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku ogłasza przetarg ofertowy na roboty przy urządzeniu instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania w budynku warsztatów przy Szkole Mierniczo-Drogowej w Kowlu. Oferty należy wnosić do Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku z napisom „Oferta na roboty instalacji wodoc-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania w budynku warsztatów przy Szkole Mierniczo-Drogowej w Kowlu" do dnia 11 października 1929 roku do godz. 12-tej. Publiczne otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu i miejscu o godzinie 12-ej. Bliższe objaśnienia zawarte są w ogłoszeniu o powyższem przetargu, zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym „Monitorze Polskim".

Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku.

OGŁOSZENIE PRZETARGU

na roboty przy urządzeniu instalacji oświetlenia elektrycznego w gmachach Okr. Urzędu Ziemskiego w Łucku i b. Zamku ks. Lubomirskich w Dubnie.

Urząd Wojewódzki Wołyński — Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku ogłasza przetarg ofertowy na roboty przy urządzeniu instalacji oświetlenia elektrycznego w gmachach Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku i b. Zamku ks. Lubomirskich w Dubnie. Oferty należy wnosić do Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku z napisem „Oferta na instalację oświetlenia elektrycznego w gmachach O. U. Z. w Łucku i b. Zamku w Dubnie" (na każdy objekt oddzielnie) do dnia 11 października 1929 r. do godz. 12-ej.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu i miejscu o godz. 12-ej.

Bliższe objaśnienia zawarte są w ogłoszeniu o przetargu, zamieszczonem w Dzienniku Urzędowym „Monitorze Polskim".

Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku.

SPIS ZABYTKÓW

Województwa Wołyńskiego.

Powiat Dubieński.

Beresteczko. 1. Stary Dwór.
Styl Barok.

2. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy.
Wiek: istniał przed 1600 r. Obecny mur z 1711 r. Restaurowany w r. 1880.
Styl Barok.

Boremel. 3. Kościół paraf. p. w. św. Stanisława.
Wiek: 1670 r. Zamieniony na cerkiew. Rekoncyljowany w 1920 r.
Styl Barok, niektóre szczegóły — klasycystyczne.

Dubno. 4. Brama Łucka.
Wiek XVI. Restaurowana w 1785 r.
Styl Barok.

5. Dworek przy ul. Panieńskiej 23.
Styl Barok.

6. b. Klasztor Karmelitanek i Kościół p. w. M. B. Częstochowskiej.
Wiek: 1660 r. Zagarnięty na klasztor męski prawosławny w XIX w. obecnie zajęty przez Braci Misjonarzy Kresowych.
Styl Barok.

7. Kościół p. w. Niepok. Poczęcia N. M. P. wraz z Klasztorem O. O. Bernardynów.
Wiek: 1620 r. Przerobiony przez Rosjan w 1868 r. Zajęty przez zakon O. O. Bernardynów od 1921 r.
Styl: Pierwotnie renesansowy. Zbizantynizowany przez Rosjan.

8. Kościół farny p. w. św. Jana Nepomucena.
Wiek: Parafja od 1612 r. Obecny z 1817—1830 r.

9. b. Ratusz.

10. Synagoga.
Styl Barok.

11. b. Zamek ks. Ostrogskich z pałacem ks. Lubomirskich· Wiek: Istniał w XVI przerobiony w XIX Pałac Lubomirskich z końca XVIII w.
Styl: Pierwotny renesans. Brama wjazdowa—barokowa. Ornamenty wewnętrzne pałacu Lubomirskich w stylu Stanisława Augusta.

Łysin. 12. Kościół p. w. Przemienienia Pańskiego.
Wiek: Drewniany w 1724 r. Murowany w 1800 r.

Młynów. 13. Dzwonnica przy cerkwi.
Styl Barok.

14. Kościół paraf. p. w. Wniebowzięcia N.M.P.
Wiek: 1785 r.

15. Pałac hr. Chodkiewiczów.
Wiek: koniec XVIII w.
Styl: Klasycystyczny.

Ptycza. 16. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy (drewniany).
Wiek: 1632 r. Obecny drewn. z 1787 r.

Radziwiłłów. 17. Kościół p. w. M. B. Bolesnej (drewniany).
Wiek 1760 r. Przebudowany po pożarze w 1841 r.

Warkowicze. 18. b. Kościół O. O. Bernardynów p. w. św. Franciszka.
Wiek: 1729 r. Zamieniony na cerkiew w 1836 r. Rekoncyljowany w 1923 r.

Powiat Horochowski.

Horochów. 19. Kościół paraf. p. w. Wniebowstąpienia Pańskiego Wiek: Istniał w połowie XVII. w. Drewniany w 1741 r. Spalony w 1802 r. Obecny murowany w 1808 r.

Kisielin. 20. Kościół paraf. p. w. Zwiastowania N.M.P.
Wiek: 1685 r. Nowy z 1720 r. Silnie uszkodzony w 1915 r. przez pociski armatnie.
Styl: Fasada barokowa.

Koniuchy. 21. Brama zamkowa.
Wiek: 1712 r.
Styl: Barok.

22. Kościół paraf. (drewniany) p. w. Wniebowzięcia N. M. P.
Wiek: 1667 r. Przebudowany w 1757 r.

Łokacze. 23. Kościół p. w. św. Antoniego Padewskiego.
Wiek: Drewniany przed 1726 r. Murowany w 1771 r.

Nowy-Zachorów 24. Kościół paraf. p. w. Narodzenia N. M. P.
Wiek: Drewniany w XVII w. Obecnie murowany.

Zaturce. 25. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy.
Wiek: Drewniany w 1620 r. Murowany w 1642 r. Zniszczony w 1916 r. Odbudowany w latach 1924—1925.
Styl: Barok.

Powiat Kowelski.

Buceń. 26. Kościół p. w. Oczyszczenia N. M. P.
Wiek: Drewniany w 1733 r. Obecny murowany z 1810 r.

Hołoby. 27. t. zw. Brama w parku majątku Hołoby.
Styl Barok.

28. Trzy figury przydrożne: N. P. M., św. Jana Nepomucyna i św. Antoniego Padewskiego.
Wiek: Figura św. Antoniego z 1711 r.
Styl: Podstawy figur barokowe.

29. Kościół paraf. p. w. św. Michała Archanioła.
Wiek: 1700—1728 r. Rozbudowany w 1783 r. Spłonął w 1786 r. Odbudowany w 1793 r. i ozdobiony freskami. Zniszczony przez Niemców w 1916 r. (wysadzona wieża) Odrestaurowany w 1919 r.
Styl Freski ścienne — barokowe.

Kowel. 30. Dom miejski.
Styl: Klasycystyczny.

31. Kościół paraf. p. w. św. Joachima (drew.)
Wiek: Istniał w 1551 r. Później zniszczony. Odbudowany w 1710 r. Nowy w 1854 r.
Styl: Balustrada chóru ornamentowana w charakterze renesansowym.

Maciejów. 32. Dzwonnica i brama kościelna.
Styl barok.

33. Dzwonnica cerkiewna drewniana.
Styl Barok.

34. Kościół p. w. św. Stanisława i św. Anny.
Wiek połowa XVI w.

Mielce. 35. Cerkiew p. w. św. Mikołaja.
Wiek: 1542
Styl Klasycystyczny.

Mielnica 36. Cerkiew (zniszczona podczas wojny).
Wiek: 1802 r. Przerobiona z Kościoła w XIX w.
Styl Barok, naleciałości bizantynizujące.

Ostrówki. 37. Kościół paraf. p. w. św. Andrzeja Ap. (drewniany).
Wiek: Obecny drewn. z 1838 r.

Ratno. 38. Kościół paraf. p. w. Podwyższenia Krzyża św. (drewniany).
Wiek: Istniał przed 1504 r. Odbudowany po pożarze w 1784 r.

Stare-Koszary 39. Cerkiew drewniana.
Styl: Barok.

Turzysk. 40. Kościół paraf. p. w. św. Franciszka Salezego.
Wiek. Fundowany w 1700 r. Obecny murowany z 1763 r.

Powiat Krzemieniecki.

Białokrynica. 41. Zamek, dawniej ks. Zbaraskich.
Wiek: XIX.
Styl: Pseudo-gotyk.

Białozórka. 42. Kaplica katolicka p. w. św. Rocha na cmentarzu.
Wiek 1771 r.
Styl: Barok.

43. Kaplica prawosławna drewniana.
Wiek: 1867 r.
Styl: Barok.

44. Stara karczma w Rynku.
Styl: Klasycystyczny.

45. Pałac hr. Brzóstowskich.
Wiek: XVIII. Restaurowany w 1814 r.
Styl. Przejście od baroku do klasycyzmu. Portyk klasycystyczny.

Dederkały. 46. Kościół paraf. p. w. Podwyższenia Krzyża św. wraz z klasztorem O. O. Reformatów.
Wiek: 1745? 1772? Zamieniony na cerkiew w 1890 r. Rekoncyljowany w 1920 r.
Styl: Barok.

Domaninka. (Berežanka) 47. Kościół filjalny (drewniany)
Wiek: 1700 r:

Horynka. 48. Cerkiew drewniana.
Wiek: Obecnie restaurowana.
Styl: Barok zbizantynizowany.

Katrynburg. 49. Kościół paraf. p. w. św. Józefa.
Wiek: Drewniany w 1794 r. Obecny murowany w 1862 r. Zamieniony na cerkiew w 1890 r. Rekoncyljowany w 1920 r.
Styl: Pseudo gotyk.

50. Synagoga drewniana.
Styl: Barok.

Kołodno. 51. Cerkiew prawosławna drewniana.
Wiek: XVIII. Przebudowana w 1858 r.
Styl: Barok bizantynizowany.

52. Dzwonice drewniane przy cerkwi prawosł.
Wiek: Połowa XVIII w.
Styl: Barok.

53. Kościół paraf. p. w. św. Marcina.
Wiek: Murowany w 1782—1783 r. Całkowicie przebudowany w 1801 r. Zamieniony na cerkiew w w 1893 r. Rekoncyljowany w 1917 r.
Styl Klasycystyczny (Ludwik XVI).

54. Pałac Grocholskich.
Wiek: Druga połowa XVIII w. Rozbudowany w XIX w.
Styl. Pierwotnie barok. Przerobiony w duchu klasycystycznym.

Kołodno-Siedlisko. 55. Cerkiew (przerobiona z meczetu tatarsk.).
Wiek: 1575 r.
Styl. Okrój gzymsu—renesansowy. Ściany gładkie o charakterze obronnym.

56. Dzwonnica drewniana przy cerkwi.
Styl: Barok.

Krzemieniec. 57. Cerkiew prawosławna p. w. Podniesienia Krzyża św. (drewniana).
Wiek: XVIII.
Styl: Pseudo-bizantyjski (rosyjski).

58. Bramka domu przy ul. Pocztowej 37.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

59. Dom d-ra Józefa Beaupré,
Wiek: XVIII. XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

60. Domy bliźniacze w południowej stronie Rynku.
Wiek XVIII—XIX.
Styl Barok.

61. Domek mieszczański ul. Kładkowa 16.
Wiek XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

62. Domek mieszczański ul. Krawiecka 53.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

63. Dworek szlachecki ul. Korzeniowskiego 22.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

64. Sary domek mieszczański ul. Korzeniowskiego 23.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

65. Dworek szlachecki ul. Słowackiego 13.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

66. Dworek mieszczański ul. Słowackiego 9.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

67. Dworek ul. Słowackiego 34.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

Krzemieniec 68. Domek mieszczański ul. Krawiecka 93.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

69. Dworek mieszczański ul. Pocztowa.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

70. Dworek mieszczański ul. Pocztowa 17.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

71. Domek mieszczański ul. Pocztowa 28.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

72. Dom mieszczański ul. Pocztowa.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

73. Dworek mieszczański ul. Pocztowa 47.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

74. Dom mieszczański z niesymetrycznym szczytem ul. Szeroka 75.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

75. Domek mieszczański ul. Szeroka 152.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

76. Domek mieszczański ul. Szeroka 154.
Wiek: XVIII—XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

77. Dworek mieszczański ul. Szeroka 166.
Wiek: XVIII pocz. XIX w.
Styl Przejście od baroku do klasycyzmu.

78. Domki mieszczańskie ul. Tunicka 1 i 2.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście do klasycyzmu.

79. Dworek szlachecki zaułek Bessera 31.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

80. Dworek szlachecki zaułek Bessera 29.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

81. Kamienica mieszczańska.
Wiek: 1823 r.
Styl: Klasycystyczny.

82. Magistrat ul. Korzeniowskiego.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny:

83. Szpital samorządowy.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

84. Zajazd przy ul. Miodowej 35.
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

85. Zajazd przy ul. Szerokiej 62 (Hotel Piotrogrodzki)
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

86. Zajazd przy ul. Szerokiej (Hotel „Rosja)".
Wiek: XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

87. Zajazd przy ul. Szerokiej 159.
Wiek. XIX.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

88. t. zw. Dom Juljusza Słowackiego.
Wiek: Koniec XVIII. i pocz. XIX. w.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

89. b. Kościół O. O. Franciszkanów obecnie sobór prawosławny.
Wiek: Drewniany w 1538 r. Zmurowany w 1607 r. Przerobiony na Sobór w 1853 r.
Styl: Barok.

90. Kościół Licealny p. w. św. Stanisława Kostki.
Wiek Około 1720 (1746). Restaurowany w 18.0 r. Zamieniony na cerkiew w 1883 r. Odzyskany po ustąpieniu Rosjan w 1920 r.
Styl: Wnętrze barakowe. Zewnętrzny rokoko.

91. Kościół paraf. p. w. św. Stanisława.
Wiek: Fundowany w 1538 r. Murowany w 1854—1857 r.
Styl: Klasycystyczny.

92. Kościół po Reformacki, dziś należący do seminarjum prawosławnego.
Wiek: 1760 r. od 1807 Bazyljański.
Styl: Barok.

93. Liceum Krzemienieckie.
Wiek: około 1720 r.
Styl: Rokoko.

94. Podjazd do Kościoła licealnego.
Wiek: około 1720 r.
Styl: Rokoko.

95. Wielka synagoga.
Wiek: 1808.
Styl: Barok.

96. Ruiny sadyby Słowackiego w parku licealnym.
Wiek: XVIII—XIX.

97. Ruiny zamku Królowej Bony.
Wiek Pierwsze wiadomości 1240 r. Zmurowany przez Kazimierza Wielkiego 1336 r. w posiadaniu Królowej Bony remontowanego w 1536 r.
Styl: gotycki.

Łanowce. 98. Kościół p w. Wniebowzięcia N. M. P.
Wiek: Drewniany w 1781 r. Murowany w 1857 r.
Styl: Klasycystyczny.

Oleksiniec-Stary. 99. Kaplica i grób rodziny Rzyszczewskich na cmentarzu.
Styl: Barok.

100. b. Kościół ob. cerkiew prawosławna.
Wiek: 1756.
Styl: Barok bizantynizowany.

101. Ruiny zamku obronnego Rzyszczewskich (dawn. Czartoryskich).
Wiek: 1645 r.
Styl. Renesans.

Poczajów. 102. Cerkiew po Bazyljańska prawosławna p. w. Wniebowzięcia N. M. P.

Wiek: Istniała około 1527 r. Rozbudowana w 1650 r. Stan dzisiejszy z 1771 — 1791 r.
Styl: Pierwotnie renesans. Obecnie późny-barok.

Szumsk. 103. Bożnica.
Wiek: 1802?—1812.
Styl: Barok.

104. Cerkiew unicka (ob. prawosławna).
Wiek: XVII.
Styl: Barok.

105. Kościół paraf. p.w. Niepok. Poczęcia N.M.P.
Wiek: 1852 r.
Styl: Pseudo-gotyk.

Tuniki pod Krzemieńcem. 106. Cerkiew unicka—obecnie prawosławna.
Wiek: Parafja istniała w 1563 r. W skarbcu ewangielian prawosławn. z r. 1683.
Styl: Barok.

Wiśniowiec. 107. Cerkiew prawosławna — kiedyś kaplica Wisniowieckich.
Wiek: XVII.—XVIII. (?)
Styl: Barok.

Wiśniowiec. 108. Kościół i Klasztor po-Karmelicki p. w. św. Michała Arch.
Wiek: 1645 Restaurowany w 1726 i 1768. Zamieniony na cerkiew w 1832 r. Przerabiany w latach 1840 i 1863. Obecnie przywrócono mu dawny wygląd.
Styl: Barok.

109. Kościół parafjalny p. w. św. Stanisława.
wiek: Zbudowany w 1757 r. Przebudowany w 1811 r.
Styl: Portyk wejściowy klasycystyczny (z 1811 r.).

110. b. Pałac ks. Wiśniowieckich
Wiek: Wzmianki od 1395 r. Powiększony i obwarowany w 1640 r. Dzisiejszy kształt z 1720 r.
Styl: Charakter architektury—rokokowy. Sztukaterje wewnętrzne o charakterze barokowym, rokokowym i klasycystycznym.

Wyżgródek. 111. Cerkiew p. w. Narodzenia N. M. P.
Wiek: 1845 r. (od kilkudziesięciu lat opuszczona).
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu

112. b. Kościół p. w. Zesłania Ducha św. obecnie cerkiew prawosławna.
Wiek: 1793 r.
Styl: Barok.

Zahajce Duże. 113. Pałac hr. Rzewuskich.
Wiek: XIX.
Styl: Klasycystyczny.

Zahajce Małe. 114. Cerkiew obronna p. w. św. Jana Miłościwego.
Wiek: XVII. (1636 r. ?).
Styl: Renesans.

Powiat Lubomelski.

Binduha. 115. Kościół parafj. p. w. św. Mikołaja.
Wiek: 1764.

Lubomi: 116. Bożnica.
Styl: Polski renesans.

117. „Górka Jagiellońska“ — wały ziemne warowne z epoki Władysława Jagiełły.

118. Kościół par. p. w. św. Trójcy.
Wiek: 1412 (Wł. Jagiełło) Restaurowany w 1912 r.
Styl: Szczyt i sygnaturka—barokowe.

Radziechów. 119. b. Kościół i Klasztor. O. O. Augustjanów —obecnie cerkiew.
Wiek: Fundowany w 1701 r. Obecny z 1752 r.
Styl Barok zbizantynizowany.

Sztuń. 120. Pałac hr. Branickich.
Wiek: 1800 r. (?)

Powiat Łucki

Czartorysk. 121. Kościół parafjalny p. w. św. Józefata, Oblubieńca N. M. P.
Wiek: 1637 — 1639 r. Zamieniony na cerkiew w 1831 r. Uszkodzony w czasie wojny światowej. Wnętrze opustoszałe.
Styl: Barok.

Jałowicze. 122. Kościół parafjalny p. w. N. M. P.
Wiek: 1669 r.

Łuck. 123. Cerkiew prawosławna p. w. św. Pokrowy.
Wiek: Istniała już w 1583 r.
Styl: Obecnie pseudo-bizantyjski.

124. Dom na dziedzińcu zamkowym.
Wiek. Początek XIX.
Styl: Empir. Portyk klasycystyczny.

125. Dworek mieszczański.
Wiek: XVIII.

126. Dworek p. Zajkowskiej przy ul. Wiejskiej.
Wiek: Pocz. XIX w.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

127. Gmach Kapituły.
Wiek: 1606—1610.
Styl Barok.

128. Kaplica na cmentarzu rzymsko-katolick.
Styl: Klasycystyczny.

129. Kenasa Karaimska (drewniana).
Wiek: XVII.
Styl: Barok.

130. b. Klasztor i Kościół O. O. Bazyljanów, dziś kaplica bracka wschodn. obrządku.
Wiek: 1647 r. Zamieniony na sobór prawosławny w 1795 r. Kościół spalony w 1803 r. Częściowo rozebrany po roku 1833 r. Z absydy Kość. w 1887 zbudowano kaplicę bracką wschodniego obrządku.
Styl: Barok, obecnie naleciałości bizantynizujące, wnęczki późno-gotyckie (oślegrzbiety).

131. b. Klasztor O. O. Bernardynów, ob. Urząd Wojewódzki.
Wiek: Drewniany w 1643 r. Zmurowany w 1754 r. Przerobiony na więzienie w 1867 r.
Styl: Barok:

132. b. Klasztor i Kościół Brygidek (obecnie więzienie).
Wiek: 1624 r. Zniszczony przez pożar i odbudowany w 1724 r. Restaurowany w 1781 r. Przerobiony na więzienie w połowie XIX w.
Styl: Założenie barokowe, cechy stylowe zatarte w XIX w.

133. b. klasztor O. O. Dominikanów.
Wiek: 1390 r. Wł. Jagiełło. Przerobiony na szpital w 1847 r. Stan obecny z końca XVII w.
Styl: Klasycystyczny.

134. b. Klasztor O. O. Trynitarzy (ob, Sąd Okręgowy)
Wiek: 1729 r. Po kasacie zakonu w 1849 r. przerobiony na więzienie, później na kasyno miejskie, ostatnio na Sąd Okręgowy.
Styl: Barok.

135. Kościół po Bernardyński, obecnie Sobór.
Wiek: Drewniany w 1643 r. Murowany w 1754 r. Przebudowany na cerkiew w 1867 r.
Styl: Barok. Ołtarze i obrazy pseudo-bizantyjskie nowszego pochodzenia Kazalnica empirowa.

136. b. Kościół O. O. Dominikanów.
Wiek: 1390 r. (Wł. Jagiełło). Spłonął w 1793 r. Odbudowany w 1817. spłonął ponownie w 1845 r. Kościół zamknięto w 1847 r. Zburzony nie istnieje.
Styl: Proporcje naw i prezbiterjum gotyckie. Wieża i ornamenty oraz szczyt—barokowy.

137. b. Kościół i Klasztor O. O. Karmelitów (ob. przebudowany na kośc. Luterański).
Wiek: 1764 r. (Klasztor podobno w 1740 r.) Zniszczony przez pożar w 1793 r. i 1845 r. Obecnie przebudowany na kościół Luterański.
Styl: Barok. Obecnie cechy stylowe przeważnie zatarte.

138. Kościół Katedralny d. O. O. Jezuitow p. w. św. Piotra i Pawła.
Wiek: 1606—1610. Restaurowany w 1720 r. Katedralny od 1781 r.
Styl: Barok. Ornamenty sklepienia. Antependjum srebrne W. Ołtarza późno renesansowe.

139. Ruiny Kościoła Ormiańskiego p. w. św. Stefana.
Wiek: Istniał 1445 r. Odnowiony w XVII w. Zabrany na składy wojskowe w 1820 r. od chwili pożaru w ruinie.
Styl: Barok.

140. Synagoga.
Wiek: Pierwsza połowa XVII w.
Styl: Renesans.

141. b. Spital Jezuitów.
Styl: Barok.

142. Zamek Lubarta.
Wiek: Drewniany w XI w, Murowany w XIV w. Przerabiany częściowo w epoce renesansowej. Część mieszkalna zburzona w 1789 r.
Styl: Gotycki.

Nieświcz 143. Kościół paraf. p. w. św. Mateusza.
Wiek: 1612—1618. Powiększony w 1802 r.

Ołyka. 144. Brama miejska II.
Wiek: Pierwsza połowa XVII w.
Styl: Renesans, detale późno-gotyckie (wnęczki z oślemi grzbietami).

145. Brama ogrodzenia cmentarnego b. Kośc. p. w. św. św. Piotra i Pawła.
Styl: Barok.

146. Cerkiew.
Wiek: 1784 r.
Styl: Barok, detale bizantynizujące.

147. Dzwonnica przy kościele kolegjackim.
Styl: Barok.

148. Kościół Kolegjacki p. w. św. Trójcy.
Wiek: 1635—1640.
Styl: Barok.

149. b. Kościół p. w. św. Piotra i Pawła.
Wiek: 1450.
Styl: Wiązanie murów cegl. gotyckie. Szczegóły barokowe.

150. Zamek ks. Radziwiłłów.
Wiek: 1564.
Styl: Renesans.

Skurcze. 151. Kościół paraf. p. w. Wniebowzięcia N.M.P.
Wiek: Fundowany w 1609 r. Obecny murowany z 1803.

Torczyn. 152. Kościół parafjalny p. w. św. Trójcy.
Wiek: Istniał przed 1540 r. Obecny drewniany z1778 r.

Wiszenki. 153. Kościół paraf. p. w. Wniebowzięcia N. M. P. (drewniany).
Wiek: 1771 r.

Zaborol. 154. b. Dwór Stefana Czarneckiego.
Wiek: XIX.
Styl: Pseudo-gotyk.

Żydyczyn. 155. Dzwonnica b. Kośc. po-Bazyljańskiego.
Styl: Barok.

156. Kaplica na cmentarzu (drewniana).
Styl: Barok.

157. b. Kościół po-Bazyljański—obecnie cerkiew prawosławna.
Wiek: Istniał w 1227 r. Spalony w 1496 r. Następne wiadomości pochodzą z XVI w. (1570 r.). Opactwo bazyljańskie było tu w XVIII w.
Styl: Barok (proporcja nawy gotycka) Portal renesansowy.

158. Pałac biskupów unickich.
Wiek: koniec XVII—pocz. XVIII w.
Styl: Barok.

Powiat Rówieński.

Aleksandrja. 159. Kościół p. w. Zaślubin N. M. P.
Wiek: Drewniany fundowany w XVII w. Obecny murow. z 1861—1862 r.

Bereżne. 160. Brama miejska.
Styl: Renesans:

161. Kościół paraf. p. w. św. Kajetana.
Wiek: Obecny murowany z 1813 — 1817 r.

Derażne. 162. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy.
Wiek. Drewniany fundowany w 1754 r. Przebudowany w 1754 r. Obecny murowany z 1804 r.

Dorohobuż. 163. Cerkiew po-Bazyljańska filjalna.
Wiek: Fundowana w 1786 r.
Styl: Barok.

164: Ruiny baszty zamkowej.
Wiek: Zamek istniał w 1602 r.
Styl: Strzelnice późno-gotyckie.

Gródek. 165. Cerkiew.
Styl: Barok.

Janówka. 166. Cerkiew (zniszczone częściowo).
Styl: Barok.

Kazimirka. 167. Kościół paraf. p. w. św. Kazimierza.
Wiek: Drewniany fundowany w 1629 r. Nowy murowany w 1670 r. Rozszerzony w 1770 r. Kilkakrotnie restaurowany.

Klewań. 168. Cerkiew.
Styl: Barok.

169. Dwór.
Styl: Barok.

170. Kościół paraf. p. w. Zwiastowania N.M.P.
Wiek: Drewniany w 1590 r. Murowany z 1630 r. Spalony w 1639 r. Odbudowany w 1747 r.

171. Synagoga.
Styl: Renesans.

172. Zamek.
Wiek: Budowa rozpoczęta około 1475 r. Przebudowany w 1817 r. (dobudowano dwie oficyny).
Styl: Bastjon i założenie renesansowe. Późniejsze przeróbki klasycystyczne.

Korzec. 173. Kościół paraf. p. w. Wniebowzięcia N.M.P.
Wiek: 1533 r. Rozszerzony w 1916 r.

174. Zamek i b. Pałac Czartoryskich.
Wiek: Fundowany w 1399 r. Wzmocniony i powiększony w XVI w. Po pożarze w XVIII w. przerobiony na pałac. Spalony w 1832 r. Konserwowany w latach 1924—1925 r.
Styl: Barok.

Międzyrzec Korecki. 175. b. Klasztor O. O. Pijarów i Kościół p. w. Antoniego Padewskiego.
Wiek: 1702.

Niewirków. 176. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy.
Wiek: Drewniany w 1698 r. Murowany w 1807 r.

Raśniki. 177. Pałac.
Wiek: XVIII w. Rozebrany w 1927 r.
Styl: Barok.

178. Park.
Wiek: XVIII. W parku aleja modrzewiowa, ruiny pałacu i oficyny z XVIII w. (rozebrana w 1927 r.)

Równe. 179. Kaplica na cmentarzu p. w. św. Józefa.
Wiek: Murowana w 1764 r.
Styl: Barok.

180. Ruiny pałacu Lubomirskich.
Wiek: Przebudowany ze spalonego zamku w pocz. XVIII w. Przerabiany i przyozdobiony w końcu XVIII w. Podupadł w pocz. XIX w.
Styl: Barok.

Stepań. 181. Kościół paraf. p. w. św. Michała Arch.
Wiek: Drewniany fundowany w 16.4 r. Obecny murow. z 1803—1806 r.

Suchowce. 182. b. kościół obecnie cerkiew.
Styl: Barok częściowo zbizantynizowany.

Szparów. 183. Kościół paraf. p. w. św. św. Piotra i Pawła.
Wiek: 1726 r.

184. Ruiny zamku i pałac Radziwiłłów.
Wiek: Druga ćwierć XIX w.
Styl: Pałac barakowy. Park angielski założony przez Miklera.

Tuczyn. 185. Kościół paraf. p. w. św. Michała Arch.
Wiek: 1767 r.

Urwenna Czeska. 186. Gospoda wiejska.
Styl: Klasycystyczny.

187. Pałacyk.
Wiek: Koniec XVIII w.
Styl: Klasycystyczny.

Powiat Włodzimierski.

Korytnica. 188. Kościół paraf. p. w. św. Antoniego Padewskiego.
Wiek: Drewniany w 1605 r. Murowany w 1864 r.

Litowiż. 189. Kościół p. w. św. Michała Arch.
Wiek: Drewniany w 1614 r. Murowany w 1879 r.

Niskiewicze. 190. Monastyr Bazyljanów.
Wiek: XVII. Grobowiec Kisiela z 1653 r.

Poryck. 191. Cerkiewka.
Styl: Barok.

192. Domek miejski drewn.
Styl: Barok.

193. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy i św. Michała Arch.
Wiek: Istniał w 1405 r. Drewn. z połowy XVIII w. Murowany z 1770 r. Odnowiony wewnątrz w 1856 r.
Styl: Barok.

194. b. Pałac Tadeusza Czackiego.
Wiek: 1806 r.
Styl: Klasycystyczny.

195. Synagoga drewniana.
Styl: Barok.

Przewały. 196. Kościół p. w. Wniebowzięcia N.M.P. (modrzewiowy).
Wiek: 1464 r. Restaurowany w 1734 r. Odnowiony w 1798 r. Restaurowany ponownie w latach 1841 i 1862.

Sielec. 197. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy.
Wiek: 1668 r.

Swojczów. 198. Kościół paraf. p. w. Narodzenia N. M. P.
Wiek: 1607 r. Obecny murowany z 1787 r.

Turyczany. 199. Dwór Tadeusza Krzyżanowskiego.
Wiek: 1806 r.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

Uściług. 200. Dom zajezdny.
Styl: Przejście od baroku do klasycyzmu.

201. Kościół paraf. p. w. Najśw. Imienia Jezusowego. (dawniej Kośc. O. O. Kapucynów).
Wiek: 1751 — 1758 r. Zamieniony na cerkiew w XIX w. Rekoncyljowany w 1920 r.

Włodzimierz. 202. Cerkiew p. w. Matki Boskiej albo t. zw. Sobór Mcisława.
Wiek Połowa XII w. Remontowana w stylu barok w 1753 r. Przerobiona w stylu pseudo bizantyjskim w końcu XIX w.
Styl: Pierwotnie romański, później barokowy: następnie pseudo bizantyjski (surdalski).

203. Cerkiew św. Bazylego.
Styl: Dawniej średniowieczny, obecnie bizantyjski.

204. Dzwonnica bramowa przy soborze Mścisława.
Wiek: 1753 r.
Styl: Barok.

205. Dzwonnica przy kośc. Dominikańskim.
Styl: Barok.

206. Dzwonnica przy Soborze Mścisława.
Wiek: 1494 r. Obecna z końca XIX w.
Styl: Pierwotnie romański. Dzwonnica zburzona do fundamentów i odbudowana w tymże stylu w końcu XIX w.

207. Kościół farny p.w.św. Joachima i św. Anny.
Wiek: Drewniany w 1557 r. Murowany w 1753 r.
Styl: Barok.

208. Kościół po-Jezuicki p. w Serca Jezusowego.
Wiek: 1755 r. Zamieniony na cerkiew w 1840 r. Rekoncyljowany 1921 r. Obecnie przerabiany przez duchowieństwo katolickie w stylu barokowym.
Styl: Barok zbizantynizowany.

209. t. zw. Zameczek biskupi.
Wiek: 1494 r. Remontowany i przekształcony w 1896—1900 r.
Styl: Obecnie zameczek ma charakter budynków rządowych rosyjskich z końca XIX w.

Zabłotce. 210. Kościół paraf. p. w. św. Trójcy.
Wiek: 1773 r. Zamieniony na cerkiew w 1892 r. Rekoncyljowany w 1920 r. Restaurowany w 1921 r.

Zimno. 211. Cerkiew św. Trójcy.
Wiek: 1001 (św. Włodzimierz)?
Styl: średniowieczna otynkowana).

212. Monastyr męski prawosł. obronny i cerkiew t. zw. Światogorska.
Wiek: XV (1495 r.).
Styl: Gotyk bizantynizowany.

Powiat Zdołbunowski.

Międzyrzec-Ostrogski. 213. b. Klasztor obronny O.O. Franciszkanów. Baszta narożna Nr. I.
Wiek: 1685 r.
Styl: Renesans.

214. b. Klasztor obrony O. O. Franciszkanów. Baszta narożna Nr. II.
Wiek: 1685.
Styl: Renesans.

215. b. Klasztor obrony O. O Franciszkanów. Baszta narożna Nr. III.
Wiek: 1685.
Styl: Renesans:

216. b. Klasztor obrony O. O. Franciszkanów. Baszta Narożna Nr. IV.
Wiek: 1685.
Styl: Renesans.

217. Brama do b. Kościoła i klasztoru obronnego O. O. Franciszkanów.
Wiek: Przebudowana lub na nowo zbudowana w pocz. XIX w.
Styl: Klasycystyzny.

218. Portal b. klasztoru O. O. Franciszkanów.
Wiek: 1606. r.
Styl: Renesans.

219. b. Kościół i Klasztor obrony O. O. Franciszkanów.
Wiek: 1606 r. Opasany murem obronnym z wieżami w 1685 r. Zamieniony na cerkiew w 1883 r.
Styl Szczegóły klasztoru — renesansowe. Szczegóły kościoła—gotyckie. Ikonostas drewn.—póżno renesansowy.

Milatyn. 220. Kościół drewniany.
Wiek: koniec XVII w.
Styl: Barok.

Mizocz. 221. Kościół paraf. p. w. św. Jana Nepomucena.
Wiek: 1795 r.

Moszczaniec. 222. Wały szwedzkie.

Nowomalin. 223. Zamek Dowgiałłów.
Wiek: Początek XV w. Przebudowany w XVIII w. i pocz. XIX w.
Styl: Barok, szczegóły rokoko i pseudogotyckie (mało). Szczyt renesansowy.

Ostróg. 224. Baszta Krasnogórska.
Wiek: około 1430 r.
Styl: Attyka renesansowa.

225. Baszta zamkowa.
Wiek: około 1430 r.
Styl: Część górna wczesno - renesansowa.

226. Brama Tatarska.
Wiek: Około 1430 r.
Styl: Ornamenty części górnej — renesansowe.

227. Cerkiew Bohojawlenja.
Wiek: Około 1421 r. Zrujnowana w końcu XIX w. Odrestaurowana nieumiejętnie po 1886 r.
Styl: Pierwotny charakter wczesno-renesansowy.

228. Kościół farny p. w. Wniebowzięcia N.M.P.
Wiek: 1540 r. przerobiony ze spichrza. Kaplica dobunowana w końcu XVIII w. Restaurowany około 1886 r.
Styl: Klasycystyczny.

229. Synagoga.
Styl: Zatraciła wartość artystyczną po nieumiejętnym odnowieniu wpocz. XX. w.

230. Pawilon b. Zamku ks. Ostrogskich (dzisiaj Muzeum im. ks. Ostrogskich).
Wiek: Około 1430 r. Najwyższa kondygnacja nowszego pochodzenia.
Styl: Brama gotycka.

Tajkury. 231. Kościoł paraf. p. w. św. Wawrzyńca.
Wiek: 1710.
Styl: Barok.

232. Ruiny zamku ks. Wiśniowieckich.
Wiek: Wzniesiony przez ks. Wiśniowieckich w XVII w. mieszkalnym był do 1825 r. poczem zgorzał i w 1866 r. sprzedany na rozbiórkę.

(—) **Jerzy Siennicki**
Inżynier Architekt.

OGŁOSZENIE UMOWY

ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Łucka.

1. Za dozorcę domu uważa się osobę, która ukończyła lat 18, której właściciel lub zarządca domu poruczył nadzór nad domem i utrzymaniem w niem porządku.

Wszelkie czynności związane z jego stanowiskiem może wykonywać sam dozorca lub zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny, za które to czynności odpowiedzialny jest dozorca.

2. Nawiązanie stosunku służbowego pomiędzy właścicielem domu a dozorcą następuje w drodze zawarcia pisemnej umowy najmu na zasadzie niniejszej umowy zbiorowej.

3. Termin wymówienia stosunku najmu, obowiązujący obie strony jest 3-ch miesięczny, wymówienie najmu może nastąpić jedynie na pismie:

a) rozwiązanie stosunku służbowego następuje bez wypowiedzenia na skutek orzeczenia Komisji Rozjemczej;

b) dzień rozwiązania stosunku służbowego nie może przypadać na porę zimową, która oznacza się od 1.XI do 3.III następnego roku;

c) żaden dozorca domu nie może być zwolniony ze służby za należenie do związku.

4. Do obowiązku dozorcy domowego należy stałe utrzymywanie w czystości z uwzględnieniem wymagań policyjno-sanitarnych podwórzy, ustępów i jezdni oraz trotuarów za wyjątkiem trotuarów i jezdni przy których są sklepy, domy handlowe lub restauracje, hotele i domy zajezdne, które w myśl utartych stosunków w Łucku opłacane bywają osobno przez dzierżawców tychże lokali handlowych i według umowy osobnej mogą być czyszczone przez dozorcę tegoż domu:

a) w niedziele i święta dozorca jest wolny od swoich obowiązków, o ile pozwalają na to przepisy policyjne;

b) wszelkiego rodzaju usługi osobiste względem gospodarza nie wchodzą w obowiązek dozorcy i winne być opłacane oddzielnie;

c) narzędzia pracy oraz przyrządy do czyszczenia i oświetlenia domu obowiązany jest dostarczyć właściciel domu jak również obowiązany jest przeznaczyć odpowiednią ubikację na pomieszczenie narzędzi pracy.

5. Właściciel domu obowiązany jest dać hygjeniczne mieszkanie dozorcy domu o powierzchni 12 mtr. kw. wraz z oświetleniem 4 litry nafty wrazie niedostarczenia mieszkania osobną dopłatę w sumie zł. 30 miesięcznie i równowartość 4-ch litrów nafty.

6. Pensja miesięczna dozorców domowych w Łucku płatna zgóry każdego miesiąca wynosi dla domów zawierających ponad 20 mieszkań położonych przy ulicach głównych (J. Piłsudskiego, Jagiellońska, Królowej Jadwigi, Bolesława Chrobrego, 3-go Maja, T. Kościuszki, Sienkiewicza

i ul. Dominikańskiej — miesięcznie zł. 60—zaś dla domów mniejszych położonych na tychże ulicach—zł. 30.

Dla domów położonych przy innych ulicach w całym mieście Łucka.

I. dla domów mieszczących ponad 20 mieszkań zł. 40.

II. dla domów mieszczących ponad 10 mieszkań zł. 20,

III. dla domów mniejszych do 10 mieszkań włącznie zł. 10.

7. Dozorcy przychodni za oczyszczenie 2 razy dziennie ulicy i chodnika poszczególnych właścicieli nieruchomości pobierają miesięcznie 1,5 zł. z wywiezieniem śmieci za każdych 10 mtr. kw. oczyszczonej powierzchni, zaś za takież oczyszczenie 10 mtr. kw. podwórza po 2,5 zł. miesięcznie,

8. Umowy najmu osobistego zawarte pomiędzy właścicielami nieruchomości a dozorcami zapewniające korzystniejsze warunki pracy i płacy dla dozorców pozostają w mocy.

9. Umowa niniejsza jest ważna na jeden rok od dnia jej podpisania, jeżeli jednak na trzy miesiące przed wygaśnięciem terminu niniejszej umowy nie zostanie wypowiedziana przez którąkolwiek ze stron, przedłuża się automatycznie na rok następny.

Łuck, dnia 24 czerwca 1929 r.

Przewodniczący:
(—) J. Makowski
Przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Członkowie:

(—) Jan Gabryel
Przedstawiciel Min. Spraw Wewn.
Radca Wojewódzki Wojew. Wołyńsk.

(—) Mieczysław Kleinert
Przedstawiciel M-stwa Sprawiedl.
Sędzia Sądu Okręgowego w Łucku.

OGŁOSZENIE
Lubelskiej Izby Lekarskiej

o lekarzach zarejestrowanych w Izbie Lekarskiej Lubelskiej w ciągu I półrocza 1929.

Województwo Lubelskie

Dr.	Zylber Michel	Józefów Bił.
„	Enser Mordko Chaim	Szczebrzeszyn
„	Rajch Ezechiel	Lubartów
„	Jankowski Jan	Uhrusk
„	Spoz Albin	Bychawa
„	Tarasow Aleksy	Sławatycze
„	Konosiewicz Albin	Nałęczów
„	Klaczko Łazarz	Mordy
„	Ilutowicz Raszel	Sielce
„	Herman Anderman	Miechów
„	Wyszomirski Feliks	Sokołów
„	Rogowski Bronisław	Zwierzynie
„	Silberman Henoch Jakób	Krasnobród

Województwo Wołyńskie

Dr.	Kopiejka Abram Joś	Równe
„	Cymeryński Mojżesz	„
Dr.	Tomaszewicz Edward	Równe - Tiutkowicze
„	Janiszewski Piotr	Włodzimierz
„	Lewi Jona Arnold	Łuck
„	Bubes Hersz Wolf	Włodzimierz
„	Czarnocki Napoleon	Smyga
„	Znamieńska Halina	Oździutycze

Województwo Poleskie

Dr.	Naruszewicz Czesław	Sarny
„	Spiro Andrzej	Pińsk
„	Jegorow Aleksander	Moroczno
„	Lassota Paweł	Zabinka
„	Genachow Abram	Pińsk
„	Gliksman Edward	„
„	Pimpicka Genowefa	Chotynicze
„	Szechter Henryk	Drohiczyn
„	Lebengarc Szloma	Kossów Pol.
„	Cywiński Kazimierz	Prużana
„	Sadowska Nadzieja	Rafałówka
„	Elsztein Dwojra	Pińsk
„	Grinberg Gdal	„
„	Fidelholc Hurwicz Asia	Łuniniec

ROZSZERZENIE SIECI POCZTOWO - TELEGRAFICZNEJ
na obszarze Województwa Wołyńskiego.

Z dniem 25 lipca 1929 r. otwiera się agencję pocztowo-telegraficzną Wyżwa-Nowa pow. Kowel Woj. Wołyńskiego o pełnym zakresie działania narazie tylko w dziale pocztowym.

Do Okręgu doręczeń nowootwartej agencji wciela się Wyżwę Nową, Wyżwę Starą, Leśniaki, Kukuryki, Rudniki.

W agencji pocztowej Targowica pow. Dubno uruchomiono centralę telefoniczną dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych.

W dniu 20 września 1929 r. otwarto agencję pocztowo-telegraficzną Dermań pow. Zdołbunów o pełnym zakresie działania narazie tylko w dziale pocztowym.

Do Okręgu doręczeń nowootwartej agencji wciela się wieś Dermań, Borszczówka, Buszcza, Jeziorko, Lebiedzie, Wierzchów, Zastawie.

OGŁOSZENIE
Związku Teatrów Ludowych.

Teatralny kurs korespondencyjny dla kierowników i reżyserów.

Związek Teatrów Ludowych w Warszawie, ul. Tamka 1, organizuje specjalny kurs teatralny korespondencyjny dla kierowników i reżyserów teatralnych.

Program kursu obejmuje wszystkie przedmioty teoretyczne i praktyczne z zakresu teatrologji,

Czas trwania kursu przewidywany przez 8 miesięcy. Szczegółowy prospekt na żądanie, wysyła Związek Teatrów Ludowych, Warszawa, ul. Tamka 1.

ZAGUBIONE DOKUMENTY i INNE.

Bureć Franciszek Post. P. P. w Rydomlu, powiatu Krzemienieckiego zgubił na terenie m. Chełma legitymację urzędową Nr. 187 wydaną przez Wojewódzką Kom. P. P. w Łucku.

Dykowa Janina zgubiła legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Wołyńskiego Okręgu Szkolnego.

Frydman Benjamin zgubił paszport zagraniczny na wyjazd do Francji wydany przez Starostwo Łuckie w dniu 2.X.1926 r. za Nr. 571.

Gałęzowskiemu Wawrzyńcowi zam. w Ławrowie, pow. Łuckiego skradziono poświadczenie Obywatalelstwa wydane przez Starostwo w Łucku dn. :.VII.1929 r. za L. 2511.

Horen Kadysz zgubił paszport zagraniczny na wyjazd do Argentyny wydany przez Starostwo w Lubomlu dnia 30.VII.1929 r. Nr. 141/1929 Serja E. Nr. 683123.

Kacperski Stefan zgubił pozwolenie na posiadanie krótkiej broni palnej wydane przez Starostwo w Zdołbunowie 14.1.1929 za Nr. 39415 ew. 600.

Kwieciński Jan zgubił dowód osobisty Nr. 438550 wydany w 1928 r. przez Starostwo w Łasku Województwa Łódzkiego.

Konowaluk Łukasz rocznik 1901 zgubił książeczkę wojskową Nr. 310 wystawioną przez P.K.U. w Łucku.

Kozioł Stanisław poster. P. P. zgubił legitymację urzędową przez Komendanta Wojewódzkiego P.P. w Łucku.

Lidke Maksymiljan st. post. w Trościańcu, syn Hieronima i Marji ur. 1901 zgubił książeczkę wojskową wydaną w dniu 16.II.1926 r. przez P. K. U. w Łucku.

Łyś Józef, syn Pawła i Katarzyny ur. 1888 r. zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Zamościu.

Marowski Joachim-Leon- iktor zgubił dowód osobisty Nr. 14148/27 r. wydany przez Starostwo w Łucku 19.X. 927 r.

Mielniczuk Aleksy zam. w Bereżcach, pow. Krzemienieckiego zgubił dowód tożsamości konia Ser. C. Nr. 488902 wydany przez rejenowego Inspektora koni w Krzemieńcu.

Moczulskiemu Romanowi skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo w Pińsku w roku 1925.

Pawluk Demjan zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Włodzimierz dn. 26.III.1923 r.

Reske Wilhelm zam. w kol. Stanisławówce, gminy Szczurzyn, pow. Łuckiego zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Łucku dn. 5.IV.1927 r. Nr. 13144.

Szewczuk Filip zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Krzemieniec.

Tabacznik Nuchim Samuel zam. w Ostrogu zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Zdołbunowie dn. 9.XI.1926 r. Nr. 186482.

Ziniuk Jan zam. na futorze Wesoła, wsi st. Kokorów, gm. Bereżce, pow. Krzemienieckiego zgubił dowód tożsamości konia serja C. Nr. 614696 wydany przez rejenowego Inspektora koni w Krzemieńcu.

Zuger Srul-Moszko w Torczynie urodzony w 1902 r. zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku.

Sołtys wsi Boczanica, gm. Sijańce, pow. Zdołbunowskiego zagubił pieczątkę urzędową okrągłą o średnicy 33 m. m. z napisem w obwodzie „Powiat Zdołbunowski, gmina Sijańce" w środku zaś „Sołtys wsi Boczanica".

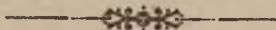
W dniu 5.VIII.1929 r. został zagubiony weksel zaprotestowany, podpisany przez ks. dziekana Jana Kozłowskiego.

POSZUKIWANIE

Czerwoniec Józef zam. w Budzyniu powiat Chodzież (Wielkopolska) poszukuje szwagra swego Pawła Pagrobskiego, który w roku 1918 poślubił w Witebsku siostrę jego Irenę Czerwoniec.

Podaje się do publicznej wiadomości, że notarjalnem wezwaniem, przesłanem przez Notarjusza K. Kosińskiego w Warszawie w dniu 21 września 1929 r. za Nr. rep. 2620 odwołałem wszystkie wydane przezemnie na imię Banku Ziemiańskiego pełnomocnictwa a to w celu ochrony moich interesów wobec kategorycznej odmowy Banku Ziemiańskiego wyrachowania się i złożenia szczegółowego sprawozdania z prawie trzechletniej administracji, parcelacji i eksploatacji leśnej dóbr Kołki, położonych w pow. Łuckim, Woj. Wołyńskiego, wyrażonej w odpowiedzi Banku Ziemiańskiego z dnia 24 czerwca 1929 r. przesłanej mi za pośrednictwem Notarjusza A. Sułowskiego.

Władysław Jaroszyński.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**

Prenumerata: roczna 16 zł., półroczna 8 zł., kwartalna 4 zł. = Cena numeru pojedyńczego 1 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za rejestrację stowarzyszeń 10 zł.

Dr. Państw. w Łucku 1491 8.X-29 (700)